

Giới thiệu Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia

Thể loại: huyền bí, lăng mạn, súng,,

Kẻ quyền lực nắm trong tay đóa hoa mà ai cũng khao khát.

Kẻ ngạo mạn nắm trong tay quân bài mà ai cũng mơ ước

Hai kẻ quyền lực cùng nhau nắm tay phá nát những cái mình không thích đồng thời dành cho nhau những sự tin tưởng tuyệt đối

Hãy theo dõi truyện để tìm hiểu thêm về nhân vật cũng như nội dung bộ truyện mang đến nhé

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Kẻ nắm quyền

Ánh đèn màu vàng nhạt chiếu rọi khắp gian phòng, những gương mặt hồi hộp và mong chờ người cầm đầu, những cô gái đều khoác lên người bộ trang phục đẹp mong lấy lòng người cầm đầu.

Rầm..

"Rốt cục hắn có đến không? Sao lại để chúng ta đợi?" - một chàng trai với mái tóc nâu bồng bềnh giận dữ nói. Chàng trai đó là Tuấn Chung, lão đại của nhà họ Tuấn

"Tuấn lão đại, xin ngài kiên nhẫn"- một người đàn ông tầm 50-60 tuổi cung kính nói

"Chờ đợi? Đã trễ 30p rồi, phong thái làm việc của hắn là thế à?" - Tuấn Chung bức bối đáp lại

"Diệp Tâm Nhi đại tá"- một cô gái mái tóc vàng cung kính trước cô gái bắt chéo chân ngồi gần cái ghế kẻ quyền lực

"Cao Nhụng, nói đi"- Diệp Tâm Nhi mở miệng trả lời, cô ta là kẻ nắm quyền trong Diệp gia, cô ta là người thừa kế duy nhất cũng là người con gái đầu tiên tham gia vào hắc đạo mà có danh tiếng vang dội, cô ta thầm thương trộm nhớ kẻ nắm quyền

"Chúng ta còn có việc, Diệp Tâm Nhi đại tá hay chúng ta rời khỏi?" - Cao Nhụng cuối cùng nói

"Ta muốn đợi, không cần người nhiều lời"- Diệp Tâm Nhi ánh mắt lộ rõ vẻ tức giận nhìn Cao Nhụng. Cao Nhụng chỉ biết cuối cùng không nói gì thêm

"Hay chúng ta ra khỏi đây đi"- một chàng trai với mái tóc đen huyền lên tiếng anh ta là Chung Thán, kẻ nắm quyền ở nhà họ Chung

Mọi người lo lắng chờ đợi kẻ quyền lực đến, ai nấy đều sốt ruột, cánh cửa đột nhiên mở ra nam nhân mặc một bộ vest đen áo sơ mi trắng đi vào khí thế vô cùng oai phong, lẫm liệt, đôi mắt trong veo hai màu xám đỏ càng làm cho vẻ đẹp nam nhân thêm bá đạo nhưng cũng trong đôi mắt ấy sự lạnh lùng, lạnh khốc cũng không kém, khuôn mặt thanh tú, mọi đường nét trên khuôn mặt anh ta đều là nhan sắc trời cho. Khí thế ngạo mạn ngất trời, xung quanh phải nể phục, nhưng hiện giờ vẻ mặt anh ta không hề biểu thị một chút xíu thái độ nào là lo ngại vì mình đi trễ cả. Anh ta là Quyền Thần Bảo là kẻ một tay che trời, là kẻ nắm quyền.

Phía sau Quyền Thần Bảo là Nguyên Tử Phong - tay bắn tỉa giỏi nhất mà tất cả người trong giới mafia đều muốn có được, ngoài ra Nguyên Tử Phong còn là một trong top 3 những người chế tạo vũ khí và thuốc độc, đồng thời trong top 5 những người tinh vi trong công nghệ thông tin

Bên trái là Hồng Hi - cô gái được đào tạo bởi chính tay Quyền Thần Bảo, cô là người biết tất cả mọi thứ trên thế giới này không có gì là cô không biết

Bên phải là Biên Liệt - tay đua xe cù khôi nhất đồng thời cũng là người dùng súng giỏi nhất trong 4 người theo Quyền Thần Bảo

Đi đầu trước mở đường là Hân Hân - cô mang gương mặt lạnh như Quyền Thần Bảo khi thực hiện nhiệm vụ, còn vui chơi thì cô vẫn hoạt bát như thường

Quyền Thần Bảo đi lại ngồi trên chiếc ghế của kẻ quyền lực thong thả bắt chéo chân

"Quyền lão đại, mừng ngài đã đến"- Diệp Tâm Nhi vui vẻ chia tay ra nhưng khí thế ngạo mạn của Quyền Thần Bảo vẫn ở đó cũng chẳng đáp lại

"Đến trễ"- Tuán Chung nhéch môi nói về khinh thường, Quyền Thần Bảo hiện giờ tâm trạng đang không tốt nghe lời nói đó trong ánh mắt trong veo áy bỗng tỏa ra mùi nguy hiểm và nộ khí

"Lão đại không đi trễ, là do các người đi sớm"- Hồng Hi nhéch môi đáp lại

"Như vậy là không trễ?"- Tuán Chung vẫn cố chấp ngạo mạn chống đối

"Giờ hẹn là 6h, bây giờ các người nhìn đồng hồ đi, 60 giây nữa mới đúng 6h. Ai sai?"- Biện Liệt chia đồng hồ ra ai nấy đều khám phục Quyền Thần Bảo đã kiểm tra những người có năng lực như vậy

"Xin lỗi!"- Quyền Thần Bảo bỗng nhiên nói ra 2 từ khiến Tuán Chung ón cả da gà, xung quanh Quyền Thần Bảo nô khí khá cao nên tốt nhất đừng động vào

"Quyền Lão Đại, xin lỗi"- Tuán Chung cắn chặt răng nói ra

"Quyền lão đại, cái thế lực ngầm dấu mặt đầy đang ngày một mạnh lên. Nếu ngài không thâu tóm thì e rằng..."- Dương Bạch mở miệng tan tan không gian căng thẳng

"Thế lực đó không đụng đến ta, ta cần gì thâu tóm?"- Quyền Thần Bảo nhéch môi đầy khiêu khích đáp lại khiên Dương Bạch đỏ mặt vì tức giận. Nguyên Tử Phong và Hồng Hi cười thầm trong bụng khi thấy Dương Bạch bị Quyền Thần Bảo chặn họng đến phát tức

Quyền Thần Bảo vẫn thế, khí chất ngạo mạn coi trời bằng vung, ngồi bắt chéo chân lạnh lùng nhìn từng người một, họ nghĩ gì Quyền Thần Bảo biết tuốt. Quyền Thần Bảo là yêu nghiệt mang sắc đẹp trời cho

Là người mang vẻ lạnh lùng của bắc cực

Là người mang sự lãnh khốc, ngạo mạn của một con hắc long..

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Hôn ước

Quyền Thần Bảo ngồi bắt chéo trên ghế, chiếc bao tay da màu đen bó sát bàn tay thon gọn. Quyền Thần Bảo xoay người lấy một chiếc vòng màu đỏ, Quyền Thần Bảo sâu tận trong đôi mắt xám đỏ hàn lên tia phản vân không biết diễn tả sao cho đúng. Hân Hân nhìn Quyền Thần Bảo cứ ngồi cầm chiếc vòng đó trên tay, chưa bao giờ cô thấy Quyền Thần Bảo phản vân như thế

"Lão đại, người cứ cầm chiếc vòng màu đỏ đó như thế làm gì? Chỉ bằng ngài đeo luôn đi" _ Hân Hân vừa rót trà cho Quyền Thần Bảo vừa cung kính nói

Quyền Thần Bảo lạnh như băng không đáp trả cầm chiếc vòng trực tiếp đeo lên tay, chiếc vòng đỏ cùng với chiếc nhẫn màu xám nổi bật như tạo thành đôi mắt của Quyền Thần Bảo. Quyền Thần Bảo không phải kẻ ăn diện hay khoe khoang gì hết nhưng không biết tại sao lại mang nhẫn và vòng lên tay.

Nguyên Tử Phong cung kính bước vào gian phòng rồi nghé miệng nói gì đó với Quyền Thần Bảo khiến khéo miệng Quyền Thần Bảo cười khẩy một cái

"Tốt"- Quyền Thần Bảo phán một câu liền đứng lên bỏ đi một nước khiến Hân Hân đang ngồi đó và Hồng Hi đang đi vào cảm thấy lạ

Hôm nay sẽ là một điều thú vị

Quyền Thần Bảo mặc một bộ vest màu đen tay đeo bao tay màu nâu che khuất chiếc vòng và chiếc nhẫn

Nguyên Tử Phong cùng Hân Hân đứng đưa tay mời Quyền Thần Bảo bước vào trong. Biện Liệt và Hồng Hi đứng sau để phòng vệ

"Chào mừng Quyền lão đại"- đám nhân viên của công ty Thần Long cuối chào và thể độ cung kính Quyền Thần Bảo, Quyền Thần Bảo không nói gì tự đi vào trong, vẻ cao ngạo lạnh lùng của Quyền Thần Bảo làm cho nhân viên nữ trong công ty say đắm, nhân viên nam thì ngưỡng mộ

Nguyên Tử Phong và Hân Hân vốn vĩ là cặp trời sinh do đó đi đâu cũng có cặp có đôi. Còn Biện Liệt và Hồng hi thì lại khác cứ như khắc tinh của nhau đi đâu cũng cãi vã ầm ĩ khiến Quyền Thần Bảo không hài lòng

Quyền Thần Bảo oai phong lẫm liệt đi thẳng vào một gian phòng kính. Nguyên Tử Phong, Hồng Hi, Biện Liệt, Hân Hân cũng muốn đi theo bỗng nhưng bị đánh vỡ ngã lại, Quyền Thần Bảo không quay lại

"Ở ngoài chờ ta"- Quyền Thần Bảo buông một lời lạnh đến thấu xương tuy rồi bỏ vào trong

"Chào Quyền lão đại"- Người đàn ông tầm 50-60 tuổi cung kính cuối đầu, Quyền Thần Bảo không nói gì lạnh nhạt ngồi lên ghế tay gỗ mặt bàn tạo nên âm thanh ghê rợn

"Quyền lão đại ngài có muốn dùng trà không? "- Thần Hiền rung rẩy nhìn Quyền Thần Bảo hỏi

"Vào thẳng vấn đề chính đi"- Quyền Thần Bảo nói thẳng đòi Quyền Thần Bảo ghét nhất là vòng do. Có chuyện cứ nói thẳng nếu vòng do thì thôi thả dùng nói tôn súc cậu ta cũng chẳng mặn tới mà thẳng thừng từ chối

"4 ngày nữa con gái tôi sẽ về nước cho nê... "- Thần Hiền áp úng

"Cô ta về thì sao? Quyền Thần Bảo tôi không có hứng thú với phụ nữ"- Quyền Thần Bảo lạnh như băng đáp trả lại

"Nếu ngài lấy con gái tôi thì chắc chắn rằng sẽ thuận tiện cho việc làm ăn hơn, như thế sẽ không một ai nghi ngờ bất cứ thứ gì, ngài trên danh nghĩa là một người con rể giúp một người bố vợ thì ai nói gì được, với con gái tôi là một đứa thông minh lành lẹ đôi khi nó có thể giúp được ngài trong một số công việc"- Thần Hiền giải thích rõ ràng, trên gương mặt yêu nghiệt của Quyền Thần Bảo vẫn không có một chút biểu hiện gì là đồng ý hay phản đối trước lời nói của Thần Hiền

Quyền Thần Bảo ngồi ngây người lại hai tay đan vào nhau, nãy giờ là Quyền Thần Bảo anh chỉ lắng nghe chứ chưa suy nghĩ là quyết định bây giờ anh sẽ tập trung suy nghĩ và ra quyết định

"Được, như thế cũng tốt tránh tiếng nói cho tôi và cả ông"- Quyền Thần Bảo sau 2 phút suy nghĩ thì trả lời, Thần Hiền rạng rỡ như bát đát được vàng

"Cám ơn ngài, thế hôn ước sẽ được công bố vào sinh nhật lần thứ 18 của con gái tôi, tức là 6 ngày nữa. Hôn lễ thì sẽ quyết định sau. Sau hôn lễ chúng ta sẽ bàn tiếp tục công việc và trên nền tảng là bố vợ của ngài tôi sẽ tiến hành kế hoạch như đã bàn, làm như thế tôi và ngài ai cũng có lợi, ngài còn có thể cưới được con gái mà bao người muốn có của gia đình tôi"- Thần Hiền nói thẳng thừng không một chút gì là sợ hãi vì kiểu người sợ hãi thì mãi mãi không bao giờ hợp tác được với Quyền Thần Bảo

"Được nhưng tôi không hứa là sẽ yêu thương con gái ông, tôi chỉ hứa là sẽ không để cô ta gặp bất cứ nguy hiểm nào liên quan đến tính mạng"- Quyền Thần Bảo nói rõ ràng, khiến Thần Hiền hơi phân vân, nếu Quyền Thần Bảo thật sự chỉ bảo vệ con gái ông thì điều đó vẫn an toàn nhưng không yêu thương con gái ông thì chẳng khác nào là cực hình dành cho nó

Quyền Thần Bảo thấy được nỗi lo lắng trên mặt Thần Hiền liền nhếch môi một cái, xem ra anh đoán đúng rồi, bất cứ người bố nào cũng lo là con gái mình không được yêu thương. Quyền Thần Bảo chưa bao giờ có hứng thú với phụ nữ cũng chưa bao giờ có hứng thú với việc quan tâm hay bảo vệ người khác bằng đôi tay mình, miễn là người hứa được bảo vệ không bị một vết xướt thì xem như đã giữ trọn vẹn lời hứa

Quyền Thần Bảo đứng lên đi một mạch ra cửa hai tay bỏ vào túi quần oai phong đi ra ngoài, xem như Quyền Thần Bảo anh lại có thêm một quân cờ, trên thế giới này quân cờ trên tay anh không biết là bao nhiêu rồi nhưng anh không cần họ, chỉ là tạo mối quan hệ vậy thôi, còn những người bạn hay quân cờ thật sự thì chỉ đếm trên đầu ngón tay

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hot ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Đạo diễn

Sau việc sắp đặt hôn ước đó ngày nào Quyền Thần Bảo cũng vui đầu vào công việc chất đồng, không phải Quyền Thần Bảo không quan tâm mà là Quyền Thần Bảo vốn dĩ là không có thời gian để quan tâm đến

"Lão đại, ảnh của cô vợ tương lai của ngài này"- Nguyên Tử Phong cầm tấm ảnh trên tay cung kính đưa Quyền Thần Bảo, Quyền Thần Bảo vốn dĩ là không để ý đến

"Để trên bàn đi, Tử Phong kêu những người còn lại vào phòng họp"- Quyền Thần Bảo không ngược mặt lên chủ yếu là dán mắt vào ipad rồi ra lệnh

"Vâng"- Nguyên Tử Phong đáp lại rồi mở cửa đi ra ngoài, Quyền Thần Bảo đứng dậy ném một sấp giấy nặng lên tấm ảnh rồi bước ra ngoài với cái ipad trên tay

Hồng Hi và Biện Liệt đang đấu khẩu chí chóe ở trong phòng họp thì Quyền Thần Bảo đi vào với khuôn mặt không mấy gì là vui vẻ nhìn thấy sắc mặt lanh khốc, lạnh lùng còn có mùi nộ khí họ liền im lặng đứng lên cuối đầu Quyền Thần Bảo ngồi xuống chiếc ghế màu đỏ, ném cái ipad xuống bàn

"Lão đại, lại là chuyện Tuấn Chung à"- Hân Hân nhíu mày cung kính hỏi, tên này lúc nào cũng bày biện cho Quyền Thần Bảo xử lí và tiêu diệt những mối guy giúp hắn

"Ngày mai vào lúc 2h sáng, Ngô Thắng sẽ giao một lô hàng cấm tại Indonesia"- Biên Liệt báo cáo tình hình cho Quyền Thần Bảo nghe, lại một lần nữa gương mặt lạnh khốc và lạnh lùng ấy lại hiện ra, ngày mai xem ra Quyền Thần Bảo không thể nhúng tay vào việc này nữa rồi, chỉ có thể ngồi xem kịch vui mà anh chính là đạo diễn mà thôi

"Hồng Hi, lại đây"- Quyền Thần Bảo gọi tên Hồng Hi khiến cô giật cả mình nhưng cũng lui thui đi lại, cô nghé tai vào miệng Quyền Thần Bảo, Quyền Thần Bảo lập tức nói gì đó với Hồng Hi đột nhiên gương mặt ửu xiu của Hồng Hi trở lại như thường mà còn thể hiện thái độ ranh ma và mong chờ, từ trước đến nay khi Quyền Thần Bảo bàn riêng việc gì đó với Hồng Hi thì chắc chắn sẽ rất là thú vị và không kém phần tàn nhẫn

"Thuộc hạ sẽ không làm phụ lòng chủ nhân"- Hồng Hi vui vẻ cát lời nói, vẻ mặt Quyền Thần Bảo chẳng một kia cảm xúc nào ngoài vẻ mặt lạnh lùng, lạnh khốc kia cả

Bước vào căn phòng của mình, màu chủ đạo của căn phòng là màu đen, Quyền Thần Bảo tháo chiếc bao tay trên tay ra ném đi một roi lại tháo cà vạt ném đi. Quyền Thần Bảo đi vào nhà tắm mở vòi nước lạnh để nước chảy từ đỉnh đầu đến gót chân Quyền Thần Bảo hôm nay đối với anh thật mệt mỏi, ngày mai anh còn phải giải quyết việc ở công ty và một lô hàng đã bị đánh cắp.

Tuy Quyền Thần Bảo chỉ là một trùm mafia nhưng đối với anh, anh như là một vị vua cai quản cả một đất nước vậy đó. Trăm công nghìn việc chỉ toàn đổ lên đầu Quyền Thần Bảo anh, thật mệt mỏi, nếu không vì gia đình thì anh sẽ không tiếp nhận Quyền gia để rồi nhúng tay và giới Hắc đạo tràn đầy mưu tính và ngập máu này, nhưng anh quen rồi nên không có gì là mới mẻ.

Một ngày hàng chục mạng người chết dưới đάm tay sai của anh thì sao chứ? Có liên quan đến đời sống của anh sao? Hàng ngàn cô gái bại dưới tay anh thì đã sao? Anh sẽ không quan tâm họ, cuộc sống của anh không mang tên những kẻ đó, cuộc sống của anh chỉ mang tên anh QUYỀN THẦN BẢO

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 4: Huyết băng

Ở nhà Thần Hiền đang nhốn nháo vì cô con gái vàng ngọc của họ sắp về tới Thần già rồi, cô gái này có phần nhõng nhẽo và đòi hỏi cao nên phải chuẩn bị thật kĩ lưỡng

"Lão già, ông nghĩ bây giờ Băng nhi đã lên xe chưa?"- Thuần Uyên vợ của Thần Hiền lo lắng hỏi

"Chắc cũng gần về tối rồi"- Thần Hiền vừa đọc báo vừa đáp lại

"Thưa ngài, cô chủ đã về đến rồi à"- mấy tên vệ sĩ chạy vào báo cáo, Thuần Uyên và Thần Hiền lập tức đứng lên ngóng ra cửa

Bước từ ngoài vào là một cô gái tầm 17-18 tuổi trên người cô khoác chiếc váy ngắn ngang gối, chân mang một đôi cao gót, cô có mái tóc màu bạch kim nổi bật, nước da trắng hồng, đôi mắt màu tím và môi nhỏ càng tăng vẻ quyến rũ trên khuôn mặt cô, cô sở hữu cơ thể có đường cong chữ S bộ ngực nở nang và cặp mông căng tròn, cô gái này chính là Huyết Băng con gái độc nhất vô nhị của nhà họ Thần

"Anh...anh...cả anh nữa...mau đem tất cả những thứ này ném hết vào sọt rác cho tôi"- Huyết Băng chỉ vào mặt 3 người đàn ông bắt họ đem ném tất cả những loại hoa trong nhà vì đơn giản cô bị dị ứng với hoa. Vẻ mặt cao ngạo của cô khiến những người gặp mặt đầu tiên đều cảm thấy phát ghét nhưng cô vốn là như thế cao ngạo vô cùng

"Huyết Băng chào ba mẹ"- Huyết Băng nở nụ cười thật dễ thương xà vào lòng họ nhõng nhẽo

"Băng nhi con về thật tốt, con có đói không, chúng ta đi dùng bữa nha"- Thuần Uyên nhẹ nhàng vuốt tóc Huyết Băng cưng chiều nói

"Vâng, dù gì cũng ngồi máy bay mấy tiếng đồng hồ rồi nên con cũng muốn ăn rồi đi dạo"- Huyết Băng từ tốn nói, hôm nay tâm tình cô tuyệt đối tốt nên muốn ăn và đi dạo, dù gì mexico này cũng 3 năm cô chưa về đây nên còn phần lạ lẫm

"Được, được..chỉ cần con gái của ta thích ta sẵn sàng thực hiện"- Thần Hiền cười khích cả mắt đột nhiên Huyết Băng đứng lên đi dạo một vòng quanh căn nhà to lớn, cô sờ tay vào một số thứ bỗng cô lấy được một tấm giấy, cô tờ mờ định mở ra xem thì Thuần Uyên nhanh chóng giật lấy, cô nhíu chặt đôi mắt thanh tú lại

"Mẹ đó là cái gì sao lại không cho con đọc? Có phải mọi người giàu con cái gì đó không? Con không thích bị người khác đối xử đâu"- Huyết Băng gương mặt bỗng nghiêm túc hắng lên, cô từ 3 nước trở về đó chính là Anh, Hàn Quốc và Trung Quốc nên có thể không hiểu nhiều về gia đình lúc bấy giờ nên cô thật sự không muốn bắt cứ người trong gia đình giàu diêm cô bắt cứ thứ gì. Cô được ví là một con cáo tinh ranh vô cùng

"Thật ra thì chỉ là những tấm giấy về hoa hồng và quản cáo những loại nước hoa mang hương vị của nó thôi con gái con đừng đa nghi"- Thần Hiền đứng

lên giải vây cho vợ mình, Huyết Băng đương nhiên tin ba mình nên tạm thời không truy cứu nữa, cô đang rất đói

"Được, con tạm thời không truy cứu bất cứ thứ gì hết nhưng chỉ con phòng ăn đi con đói lắm rồi à"- một vài chữ đầu thì gương mặt cô rất nghiêm túc còn những chữ còn lại thì cô nói bằng giọng nhõng nhẽo vô cùng

"Được chúng ta liền đi ăn"- Thuần Uyên truyền những tờ giấy cho Thần Hiền rồi nháy mắt một cái ý muốn nói ông ấy pháo cát thật kĩ không thể để cho Huyết Băng thấy cái đó, nếu không cô sẽ lật tung cái nhà này lên và đi tìm người có tên trong những tờ giấy đó

Tinh tinh của Huyết Băng thì vô cùng kì lạ lúc lạnh lúc nóng, và điều đặc biệt là sắc đẹp của cô khiến bạn người nhìn bạn người mê và đương nhiên nếu người nào không gục dưới nhan sắc của cô thì xem như người đó đã bị cô nhắm trúng nhưng trong suốt 18 năm qua chưa ai là không ngã gục trước cô cả nên chắc không ai roi vào tình trạng bị cô để ý đâu

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 5: Bỏ trốn

Huyết Băng nằm trên giường lần qua lần lại đầy chán nản, lẽ ra hôm nay cô được đi chơi nhưng không hiểu tại sao ba mẹ cô lại bận, còn không cho cô ra ngoài đường nữa, tiêu thư như cô mà phải bị ràng buộc như thế ư? Nực cười

Huyết Băng mở tủ quần áo ra, lấy cho bản thân một bộ đồ màu đen ôm trọn cơ thể hoàn hảo, cô kéo một mảnh vải từ áo ra che khuất khuôn mặt yêu nghịt chỉ để lại đôi mắt màu tim cùng mái tóc mà thôi.

Cô nhanh chóng phi thẳng xuống sân nhà qua cửa sổ, dù phòng cô nằm tận trên tầng 3 của biệt thự nhưng đối với cô vẫn không nhầm nò gì cả. Cùng lắm thì bị trật tay hay gãy chân thôi

"Ngươi đừng có chạy nữa, trốn không thoát đâu"- Hồng Hi dí theo tên cầm lô hàng đang chạy thực mạng về phía trước, lô hàng này là của chủ nhân cô Quyền Thần Bảo, do anh có việc tại Thái nên không thể trực tiếp đi đón nhận lô hàng này

"Hồng Hi, có chết ta cũng không đứng lại, lô hàng này vốn dĩ là của ta"- tên đó vừa chạy vừa nói

"Ngươi..."

Rầm

Hồng Hi vừa dứt lời bỗng tiếng va chạm lớn khiến cô có chút to mò, lô hàng nhanh chóng nằm dưới chân Hồng Hi, Hồng Hi cúi ngõ là Biện Liệt đang chặn trước nhưng nhìn lại là một cô gái có mái tóc màu bạch kim cùng với đôi mắt màu tim đang ngồi xoa cánh tay bị rỉ máu, phía xa có người đang dí đến như đang muốn bắt cô ta

"Chết tiệt, các ngươi cản đường bốn tiêu thư quá rồi đó"- Huyết Băng ngao man nói lấy một câu khiến Hồng Hi nhíu mày, tại sao lại có thể ngạo man như thế chứ?

"Hồng Hi, lô hàng đã lấy được chưa?"- Nguyên Tử Phong đứng trước mặt Hồng Hi hỏi, cô lập tức đưa lô hàng cho Nguyên Tử Phong

"Phong Phong, anh nhìn xem cô gái đó sao quen thế? Lại còn rất ngạo man nữa"- Hồng Hi chỉ tay về phía Huyết Băng đang đứng đó

"Tiểu thư...tiểu thư đứng lại...đứng chạy nữa...ai đó bắt người con gái trước mặt giúp chúng tôi với"- mấy tên người hầu tiếp tục kêu la, Biện Liệt từ đâu đi đến nắm chặt lấy tay Huyết Băng, cô vùng vẫy

"Mau buông ta ra, nếu không thì đừng trách ta"- Huyết Băng ngao man nói lời đe dọa khiến khóc mồi Biện Liệt vể thành một đường cong

"Thế không biết tiểu thư đây sẽ xử lí tôi ra sao?"- Biện Liệt có tinh nói ra lời khiêu khích, Huyết Băng lẽ ra chỉ định king kong lên mái nhà rồi chạy đi nhưng cô thấy bọn người đó chạy đến gần cô rồi mà cái tên này cứ khoái chán đường

"Là người ép ta"- Huyết Băng lạnh lùng nói rồi cô dùng chân đá về phía sau chân Biện Liệt thưa cơ hội rút tay ra, nhảy lên cao lấy trán đá một phát mạnh vào người Biện Liệt lúc này Biện Liệt không biết mình đang bị gì chỉ cảm thấy mọi chuyện xảy ra trong chớp ngoan thôi. Hồng Hi thấy Biện Liệt bị đánh như thế liền xông ra, Huyết Băng tinh mắt dùng chân đá một cú mạnh vào Hồng Hi khiến Hồng Hi văng xa, Huyết Băng nhảy lên một cái từ cao rồi phóng đi trên mái nhà Nguyên Tử Phong tinh mắt thấy được đôi bông tai hình con hắc phượng và thấy chân cô gái đó bị thương đến chảy máu

"Biện Liệt, Hồng Hi, hai đứa có sao không?"- Hân Hân chạy đến đỡ Hồng Hi rồi đỡ đến Biện Liệt, Hồng Hi và Biện Liệt đều có chung một phản ứng là phun ra máu, Nguyên Tử Phong chạy đến đỡ Biện Liệt còn Hồng Hi thì Hân Hân lo

"Mau lên, đưa họ về bác sĩ của chủ nhân"- Nguyên Tử Phong ra lệnh rồi cả hai diu Hồng Hí và Biện Liệt vào chiếc xe Jeep rồi chạy đi nhanh

Riêng Huyết Băng thì dừng lại một chỗ nào đó tay cô ôm chặt lấy cổ chân vể đau đớn, cô tháo đôi bông tai hình hắc phung ra khỏi tai rồi cất cẩn thận vào trong túi cô nhanh chóng phỏng đi

...

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Động lòng

"Thưa ông chủ, tiểu thư đã trốn ra ngoài chúng tôi đã có hết sức nhưng vẫn không bắt được tiểu thư"- tên người hầu thân cận báo với Thần Hiền, lúc này Thần Hiền tay nắm chặt thành quyền, ngày mai là sinh nhật cô rồi mà cô vẫn mãi cứng đầu, tính cô ngạo mạn, không xem ai ra gì là tính trời cho nên Thần Hiền, Thuần Uyên muốn quản quản cũng không nổi

tối nay Quyền Thần Bảo sẽ về đến Mexico này, và điều đương nhiên là Thần Hiền sẽ gặp Quyền Thần Bảo nhưng Quyền Thần Bảo lại muốn gặp Huyết Băng, với một việc nữa là Tuấn Chung đang truy sát đứa con gái này của Thần Hiền nên ông không muốn cho nó ra ngoài nhưng tính bướng bỉnh và ngạo mạn của nó làm nguy hiểm đến tính mạng của chính nó

"Mau tìm tiểu thư về đây bằng mọi giá"- Thần Hiền đứng lên ra lệnh, ông lập tức lấy điện thoại gọi cho Nguyên Tử Phong

"Thần lão đại, ngại cầm gi?" Nguyên Tử Phong bên đầu dây cung kính trả lời

"Nguyên Tử Phong cho ta biết khi nào Quyền lão đại về đến Mexico này?"- Thần Hiền hỏi, chỉ cần biết được Quyền Thần Bảo thời gian chính xác về tới thì chắc chắn ông sẽ sắp xếp xong chuyện của Huyết Băng

"Thưa Thần lão đại, chủ nhân của chúng tôi không có khái niệm thời gian, chỉ cần chủ nhân thích thì mấy giờ cũng có thể về đến Mexico này"- Nguyên Tử Phong bên đây nhéch môi nói, Nguyên Tử Phong biết tuốt nỗi mong chờ của Thần Hiền nên cố tình làm vậy, và đương nhiên Thần Hiền không nói gì lập tức tắt máy

Huyết Băng bị lạc ở Mexico bao lâu này, cô hoàn toàn không biết đường để trở về, một chút kí ức về Mexico này cô còn không nhớ nổi, năm cô lên 7 tuổi đã bị tống đi Pháp rồi nên cô chẳng nhớ gì về nơi này

Huyết Băng do dự một hồi lâu thì mới đứng lên chuẩn bị tìm đường đi tiếp nhưng ai ngờ bị một mũi tên ghim thẳng vào bả vai khiến cô đau đớn, Huyết Băng cố sức ngoanh mặt lại phía sau một cái để nhớ mặt người này, cô lập tức phóng như bay về phía trước, bỗng một chiếc trực thăng đang hạ cánh xuống cô lập tức phóng xuống chiếc cạnh chiếc trực thăng này

Quyền Thần Bảo oai phong bước xuống chiếc trực thăng, gương mặt anh trở nên lạnh lùng và đáng sợ, Quyền Thần Bảo vừa bước được hai bước bỗng một cô gái chạy đến anh, ngã háng vào anh, thuộc hạ định chạy đến bắt cô ta đi vì thấy ánh mắt Quyền Thần Bảo không hài lòng nhưng anh kịp thời chặn lại, người con gái đó không ai khác là Huyết Băng, người cô nhuộm máu

"Cứu tôi...cứu...cứu tôi...có người...có...ng..."- cô chưa nói hoàn chỉnh câu liền ngắt xìu, trong lòng Quyền Thần Bảo bỗng nâng lên một cảm giác xót xa

"Đi tìm xung quanh, ai khả nghi, bắt hết"- Quyền Thần Bảo uy quyền ra lệnh

"Vâng thưa chủ nhân"- đám thuộc hạ chạy đi. Quyền Thần Bảo lạnh lùng bế Huyết Băng đi về phía trước nhưng bỗng Quyền Thần Bảo thấy mũi tên còn ghim trên người Huyết Băng anh lạnh khóc nhìn mũi tên rồi bế cô rẽ sang hướng khác, anh bế cô đến một ngôi nhà của anh, ngôi nhà này không quá lớn nhưng đầy đủ tiện nghi, đặt cô trên bàn, cô từ từ mở mắt ra đôi mắt màu tím của cô gấp ánh mắt màu đỏ xám của Quyền Thần Bảo liền mê mẩn, còn Quyền Thần Bảo khi thấy ánh mắt của cô thì tim bỗng loạn nhịp

"Cô ráng chịu, tôi sẽ lấy mũi tên này ra giúp cô"- Quyền Thần Bảo nhẹ nhàng nói, chính bản thân Quyền Thần Bảo còn không biết tại sao mình lại nói một cách nhỏ nhẹ như thế

"Nhờ vào anh rồi"- cô mệt mỏi nói, Quyền Thần Bảo nắm chặt lấy mũi tên, anh chỉ cần nắm và kéo một cái thì mũi tên liền ra khỏi cơ thể Huyết Băng rồi nhưng anh lại không ném, còn cô có chịu đau bằng cách cắn chặt môi, Quyền Thần Bảo định rút mũi tên ra liền thấy cô cắn môi, nếu cô cắn quá mạnh sẽ bật máu mất

"Tay tôi ở đây, đau cứ cắn"- Quyền Thần Bảo đưa tay lên miệng Huyết Băng nhẹ nhàng nói, anh sợ nếu dùng lời lạnh lùng, lạnh khốc nói với cô cô sẽ khóc mất

"Cám ơn..anh"- cô mỉm cười nhẹ một cái, Quyền Thần Bảo biết là cô sẽ không cắn dây nên đưa tay vào miệng cô, anh rút mũi tên ra một cách nhẹ nhàng nhất cô cắn chặt lấy tay anh, mồ mòn trên trán cô nhẽ nhài rơi xuống

"Xong rồi, để tôi băng bó cho cô"- Quyền Thần Bảo một lần nữa lạnh lùng nói, Huyết Băng nhả tay anh ra, liền thấy tay anh đã chảy máu liền ngượng ngùng

"Xin lỗi anh, tôi làm tay anh chảy máu rồi"- Huyết Băng vương đói mắt to tròn ngây thơ ra nhìn Quyền Thần Bảo khóc mắt còn ngắn nước, tim Quyền Thần Bảo đập lệch một nhịp lớn, anh lạnh lùng không nói gì hết, băng bó lại cho cô, Huyết Băng nhìn Quyền Thần Bảo một cách mê mẩn nhưng..nhưng cô không thể động lòng được vì nếu như thế sẽ rất nguy hiểm cho cả hai

Cô lắc đầu vài cái cùng lúc Quyền Thần Bảo băng bó xong, cô đứng lên cuối đầu chào một cái rồi nhảy trên những mái nhà mà đi, Quyền Thần Bảo đột nhiên cảm thấy nhớ cô, dù cô chỉ vừa mới đi chưa đầy 5 giây. Xem ra Quyền Thần Bảo anh động lòng rồi

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Triệu Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 7: Tiệc sinh nhật

Huyết Băng cuối cùng về đến nhà, cô mở cửa ra lập tức ngã xuống nền nhà, Thần Hiền hốt hoảng đỡ cô lên gọi bác sĩ đến chữa trị cho cô

2 ngày sau tiệc sinh nhật của Huyết Băng được tổ chức long trọng tại một nhà hàng lớn, Thần Hiền khoác lên người một bộ quần áo sang chảnh, Thuần Uyên thì mặc một chiếc váy dài tôn vẻ quyền quý

Còn riêng Huyết Băng thì nằm dạ trên giường, mỗi khi Huyết Băng nhắm mắt thì đôi mắt xám đỏ đỏ lại hiện ra trong tâm trí cô, cô tức giận đập tung gói mền xuống đất, cô ngồi dậy lấy đại một bộ váy rồi thay, thật nhanh sau cô bước ra ngoài và vào một cái phòng khác, mọi người cuối đầu trước cô

"Lạnh lùng, ngạo mạn"- cô buông một lời không đâu không đuôi, mấy người họ trang điểm trong phòng hiểu ý liền thực hiện lời cô nói

30 phút sau, cô bước khỏi phòng trang điểm đôi mắt màu tím không còn ngây thơ nữa thay vào đó là sự lanh khốc và lạnh lùng. Huyết Băng trở lại vào phòng lấy một sợi dây chuyền hình con phượng màu đỏ được thiết kế tinh tế đeo vào cổ

"Huyết Băng này, chỉ tiến chứ không lui"- cô mỉm cười đắc chí nói rồi mang một đôi cao gót đi ra khỏi phòng

Tại buổi tiệc

Thần Hiền như muốn bóc khói vì lượng khách quá đông mà Huyết Băng còn chưa đến

"Huyết Băng đến chưa? Sắp đến giờ rồi"- Thuần Uyên sốt ruột hỏi, ngay lúc đó bỗng trước cửa nhà hàng, xe của Quyền Thần Bảo dẫn đầu, anh bước xuống một cách oai phong, lạnh lùng, lanh khốc. Không mang một chút gì gọi là dịu dàng cả

"Quyền lão đại"- Thần Hiền cuối đầu, Quyền Thần Bảo chỉ gật đầu nhẹ lập tức cùng Hồng Hỉ, Biện Liệt, Nguyên Tử Phong và Hân Hân đi vào trong

Số lượng khách ngày càng đông nhưng Huyết Băng vẫn chưa đến khiến ai nấy đều lo lắng và sốt ruột, Quyền Thần Bảo cầm trên tay ly rượu màu đỏ, anh nhấp vài ngụm rồi hạ ly rượu xuống, mọi người trong sảnh ai nấy đều chú ý đến nhan sắc trời cho của Quyền Thần Bảo nhưng họ không dám lại gần vì vẻ mặt lanh khốc của Quyền Thần Bảo

Huyết Băng cuối cùng xuất hiện, hiện giờ gương mặt cô cực kì lạnh lùng, cô đi đến đâu ai nấy đều phải né qua một bên, danh tiếng của Huyết Băng đã bay rất xa vì sự lạnh lùng và ngạo mạn của cô.

"Huyết Băng, cho anh một cơ hội có được không?"- một công tử khôi ngô tuấn tú nhưng không sánh bằng Quyền Thần Bảo ngõ lời nhưng chỉ nhận được đôi mắt lạnh lùng của Huyết Băng, cô lách sang một bên không muộn chút ý đến

"Huyết Băng, anh yêu em"- tên đó cả gan hồn lên má Huyết Băng một cái, cô tức giận tát mạnh một cái vào mặt hắn ai nấy kinh sợ

"Đừng chạm vào Huyết Băng tôi, bốn tiêu thư ghê tởm anh. Anh cũng nói yêu bốn tiêu thư nhưng lại đi cùng con khác. Anh xem bốn tiêu thư là đồ ngốc? Biến khuất mắt tôi ngay lập tức"- Huyết Băng lạnh lùng nói, những loại người này cô gặp đây cô tiếp tục bước đi trên con đường của cô, nhưng cô gặp phải Quyền Thần Bảo đi đến cô bất ngờ nhìn lên đôi mắt màu xám đỏ đó, nhưng người này khác so với cô gặp, hắn ta lanh khốc, lạnh lùng, trong mắt hắn không có gì gọi là dịu dàng cả

Còn về Quyền Thần Bảo khi thấy Huyết Băng trong tâm can bỗng nhớ đến người con gái có mái tóc bạch kim và đôi mắt tím tròn đầy, nhưng cô gái

đứng trước mặt anh thì không phải, cô ta lạnh lùng, dù đôi mắt có giống nhung lại mang sự ngạo mạn không xem ai ra gì.

Cứ như thế Quyền Thần Bảo và Huyết Băng đã thờ o bướm ngang qua nhau

...

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trium Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Trang điểm - Hôn môi

Quyền Thần Bảo cầm ly rượu tiến đến chỗ Thần Hiền cả hai nhìn nhau một lúc rồi mới quyết định đi vào phòng chờ của Huyết Băng để nói chuyện, vì hiện giờ cô không có ở đó, cô đang đứng cùng Thuần Uyên

"Quyền lão đại, thời cơ của chúng ta đến rồi"- Thần Hiền cười khẩy một cái

"Chúng ta có thể dễ dàng thực hiện kế hoạch thông qua mối quan hệ này"- Quyền Thần Bảo nhéch môi một cái

"Quyền lão đại nói chí lý"- Thần Hiền cười một cái, bỗng cửa ra vào mở ra hình bóng xinh đẹp tiến thẳng vào trong phòng

"Thưa ba, đến giờ rồi"- Huyết Băng khép nép nói, cô cuối đầu xuống, bộ dạng này và bộ dạng lúc nãy khác nhau một trời một vực khiến Quyền Thần Bảo có chút khó hiểu nhưng vẻ mặt trông như là chẳng quan tâm

"Haha, con gái cưng. Ta biết rồi, ta ra trước con và Quyền lão đại cứ từ từ nói chuyện"- Thần Hiền cười híp mắt nói rồi rời đi

Căn phòng hiện giờ chỉ còn lại Huyết Băng và Quyền Thần Bảo, cô thì cuối gầm mặt khiến Quyền Thần Bảo chẳng thấy gì trên gương mặt cô cả. Quyền Thần Bảo đi lại trên một cái ghế và ngồi vào đó cái chổ vốn dĩ là của Huyết Băng. Cô không nói gì lặng lẽ đi đến bàn trang điểm lấy một cây son, hộp phấn ra cô ngửroc mặt lên, khuôn mặt nhỏ dễ thương của cô ngắn nước, cô nhìn mình trong gương cười khẩy một cái. Quyền Thần Bảo ngồi cách đó không xa tuy mắt không hướng về phía cô nhưng vẫn biết cô ở đó làm gì và biểu hiện trên khuôn mặt cô, không hiểu tại sao Quyền Thần Bảo lại bóp chặt cái ly rượu trên tay đèn mờ nó như sắp vỡ ra, Quyền Thần Bảo đặt ly rượu xuống đi lại cạnh Huyết Băng. Quyền Thần Bảo đi lại cạnh Huyết Băng cuối người xuống lấy khăn tay lau nước mắt trên mặt Huyết Băng

"Hôm nay...sinh nhật cô....sao lại khóc? "- Quyền Thần Bảo vừa lau nước mắt cho cô vừa hỏi, mặt cô bỗng biến sắc, mắt cô rọi lệ thêm một lần nữa khiến Quyền Thần Bảo lắc đầu một cái

"Dám người đó...nói tôi...không phải con của ba mẹ...hức...tôi... huhu... "- Huyết Băng uất ức nói rồi ôm chặt lấy Quyền Thần Bảo mà khóc, Quyền Thần Bảo một phen bất ngờ, chưa ai gan dạ mà ôm lấy ông trùm như anh cả

"Đừng khóc"- Quyền Thần Bảo đưa tay vỗ nhẹ sau lưng Huyết Băng an ủi, hành động của Quyền Thần Bảo và Huyết Băng vô tình lọt vào mắt một người

"Anh không phải tôi...sao anh hiểu chứ...huhu...hucus...huhu"- Huyết Băng không biết tại sao lại như thế vừa khóc vừa đánh thùm thup lên người Quyền Thần Bảo như làm nũng

Cốc...cốc

Tiếng gõ cửa khiến Quyền Thần Bảo nhíu mày. Ai lại gõ cửa lúc này chứ

"Chủ nhân, đến giờ rồi à"- Hồng Hi bên ngoài nói vọng vào khiến Quyền Thần Bảo nhẹ nhõm hơn còn Huyết Băng thì cứ khóc, Huyết Băng khóc đến mắt sưng đỏ lên, Quyền Thần Bảo nhìn có chút xót xa

"Ngươi ra ngoài trước, nói với Thần lão đại dời buổi tiệc trễ 30 phút. Đây là lệnh của Quyền Thần Bảo ta"- Quyền Thần Bảo lạnh lùng nói, một câu của anh có thể khiến cho cả thế giới phục tùng

"Vâng thưa chủ nhân"- Hồng Hi đáp rồi đi khỏi

Quyền Thần Bảo nâng mặt Huyết Băng lên, gương mặt cô đã không còn một chút son phấn nào nữa, mắt cũng sưng húp lên, tay Quyền Thần Bảo tự chủ đưa lên mặt Huyết Băng lau đi những giọt nước mắt còn động lại, Quyền Thần Bảo không phủ nhận người con gái trước mặt rất đẹp, từng đường nét trên khuôn mặt yêu nghiệt khiến người nhìn mê mẩn

"Huyết Băng, tôi đã cho dời buổi tiệc lại 30 phút nữa, cô cũng nên trang điểm lại đi. Đừng khóc nữa"- Quyền Thần Bảo nhẹ nhàng nói, Huyết Băng lắc đầu nhẹ biếu tình như không muốn

"..."

"Quyền Thần Bảo tôi không thích nói hai lần"- anh lạnh giọng đi. Huyết Băng khéo mắt đỏ lên rồi quay người lại bàn trang điểm cô cầm hộp phấn lên nhưng nó cứ rơi xuống, Quyền Thần Bảo lắc đầu một cái liền xoay người cô trở lại đối diện

"Huyết Băng, hôm nay tôi hơi thất vọng về em. Tôi nghe danh em ngọt mạn không xem ai ra gì chỉ làm theo ý mình, mục đích tôi đến đây là để xem biểu hiện đó của Huyết Băng em, nhưng cái tôi thấy bây giờ là gì nhỉ?"- Quyền Thần Bảo quay mặt hướng khác nói nhưng tay trụ trên gương mặt nhợt nhạt của cô

Huyết Băng mở to mắt nhìn Quyền Thần Bảo, con người lạnh khốc, lạnh lùng khi này cô thấy với con người bây giờ là cùng một người à?

"Em không nên vì một lời nói mà nản chí, em chỉ mới 18 tuổi thôi. Em còn rất nhỏ đó, có biết không? Nên đừng nản chí"- Quyền Thần Bảo cầm hộp phấn lên dùng miếng đậm đậm vài cái rồi bắt đầu đánh phấn cho cô, cô nhìn anh một cách mù quáng

"Em hãy lạc quan như hộp phấn này chẳng hạn. Có thể tẩy đi cũng có thể đánh thêm"- Quyền Thần Bảo ngưng một lúc rồi nói tiếp cùng lúc đó cũng đánh phấn cho cô xong

"Quyền lão đại ý anh là..."- Huyết Băng sau một lúc im lặng cung lên tiếng

"Em thông minh đó, nhưng... vẫn còn phần ngày tho"- Quyền Thần Bảo cười lạnh rồi cầm cây son màu đỏ lên mờ nấp ra, anh đỡ lấy gương mặt nhợt nhạt của cô rồi bắt đầu son lên môi cô một màu đỏ của máu. Đã xong bây giờ Huyết Băng lúc này đã trở lại rồi, đẹp và ngọt mạn

"Em bây giờ vẫn tuyệt hon khi này"- Quyền Thần Bảo đứng lên cho tay vào túi quần lạnh lùng nói, Huyết Băng cũng đứng lên bàn tay thon gọn ôm lấy Quyền Thần Bảo

"Tôi không biết bộ dạng khi này là như thế nào nhưng tôi rất cảm ơn anh"- Huyết Băng nhẹ nhàng nói lời nói mang chút cảm kích mang chút đau thương

"Thái độ tốt...nhưng đây không phải mẫu con gái tôi thích... Cái tôi thích ở em là sự ngọt mạn"- Quyền Thần Bảo quay người cuối xuống Huyết Băng nói, nhưng không ngờ cô lại áp môi mình vào môi anh, nụ hôn này nhẹ nhàng nhưng không nồng cháy như trong phim hay làm

"Thế tính thích gì làm đó của tôi anh có thích không? Tôi nghĩ là không đâu!"- Huyết Băng ngọt mạn nói rồi bước đi một cách kiêu hanh rời khỏi phòng, Quyền Thần Bảo thì ngây người một lúc rồi cười khổ một cái người con gái này quả thật là người dễ cười cũng sẽ dễ khóc, lại có vài phần ngốc ngốc tính ra thì cũng đáng yêu đó thôi

...

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hon ở EbookFull.Net.

Chương 9: Công khai

Huyết Băng ngọt mạn đi ra khỏi phòng tuy người ngoài nhìn vào thì không biết cô đang nghĩ gì nhưng tận sâu thẳm trong đôi mắt màu tím lại đang buồn tủi vô cùng thật đáng ghét, chỉ vì cô không mang họ Thần thì không phải con của họ sao? Các người đó làm như cô không thắc mắc rằng tại sao mình không được mang họ Thần mà thay vào đó là họ Huyết.

Huyết Băng lấy làm lạ tại sao cô lại là Huyết Băng, nếu Huyết dịch ra sẽ là máu, còn Băng dịch ra sẽ là đông. Tại sao cô lại có cái tên kì lạ đến vậy chứ?

Vừa đi vừa ngẫm nghĩ cô va vào một người hình, cô định ngược lên chửi cho người đó một trận nhưng chợt khụng lại rồi ánh mắt lộ vẻ cười

"PBT"- Huyết Băng vui vẻ ôm trâm lấy người đó, tuy người đó không cao to con nhưng gương mặt lại rất yêu nghiệt, lại mang vẻ đẹp như một đứa con gái, nhưng vẫn rất xinh trai mà

"Huyết Băng cô nương em còn nhớ đến ta à?"- PBT cười chọc Huyết Băng cô cười cười một lúc rồi lại đánh lên tay PBT

"PBT tại sao lại quay về chẳng phải anh còn ở Anh để làm việc hả?"- cô tui cười rồi lại nhanh chóng trở lại vẻ nghiêm túc một chút

"Hôm nay là sinh nhật của tiểu tông mà sao anh lại không quay về chứ? Huyết Băng thì ra trong tim em anh phủ phàng như thế à?"- PBT cười tui khiến cho bao cô gái ngây ngất

"Âyuuu, sao em dám chử? Anh toàn nghĩ sai về em! Giận anh"- Huyết Băng lộ vẻ giận dỗi khiến cho PBT hơi nhíu mày

"Huyết Băng, anh xin lỗi mà, hôm nay anh có dẫn theo một người đó. Anh biết em sẽ bất ngờ"- PBT cười cười một chút rồi chọc má Huyết Băng

"Anh đưa anh Thành Trung về à?" - cô hào hứng thấy rõ khiến người nhìn cô này giờ nhíu chặt mày lại

"Anh cũng đã nghĩ sẽ đưa cậu ta về đây với em nhưng..cậu ta đang ở Thụy Điển không thể về đây, nhưng đừng buồn anh mang VHL về cho em đó"- PBT nhanh chóng trả lời khiến sắc mặt Huyết Băng kém đi, nhưng khi nghe được tin người con trai mang tên VHL kia đến thì cô rạng rỡ

"Đâu anh ấy đâu?" - cô tò mò nhìn xung quanh

"VHL chuyện cũng đã nói cậu không bước ra thì đừng hòng tôi cho cậu về Mexico"- PBT lạnh lùng nói, lập tức một cậu con trai dễ thương với mái tóc vuốt sang bên trái, ở trên là cặp kính cận khiến cô xao xuyến

"Aigooo, VHL em nhớ anh chết mất? Kính của anh lại dày hơn nữa rồi, em đã bảo là đừng làm việc nhiều rồi mà! Anh cãi em quái"- Huyết Băng chu chu mồ khiên cho PBT và VHL phi cười

"Ôi người con gái này! Đã 18 tuổi rồi mà cứ như 1,8 tuổi vậy đó! Với người ngoài thì ngao mạn còn với tụi anh thì nhõng nhẽo, aigoo em rót cục là có bao nhiêu bộ mặt đây Huyết Băng"- VHL làm vẻ khó hiểu nhưng trong lòng anh ta biết tuốt về Huyết Băng

"Em nhớ anh Thành Trung cơ, 3 năm không liên lạc gì với anh ấy rồi đó"- Huyết Băng xuì mặt

"Huyết Băng oi là Huyết Băng em tưởng chỉ có mình em nhớ cậu ta à? Tụi anh cũng nhớ vậy"- PBT cười nói

"Huyết Băng đến giờ rồi con"- Thuần Uyên từ xa kêu đến khiến Huyết Băng giật mình nhưng nhanh chóng tạm biệt hai người kia, còn PBT và VHL thì nhúng vai một cái rồi ai nấy cầm một ly rượu đi về phía sau Huyết Băng

"Rất cảm ơn mọi người đã dành thời gian quý báu để dự buổi tiệc sinh nhật của con gái chúng tôi"- Thần Hiền tươi cười nói, sau đó mọi người đặt ra một bên để tránh đường cho cô gái diện một chiếc váy cúp ngực đính pha lê và đeo cao gót cao đi vào, Huyết Băng thu hút ánh nhìn từ tất cả mọi người, nhất là những chàng trai có ý đồ với cô nhìn thấy cô liền thèm thuồng, bộ ngực và phần mông cẩn thận, đường cong chữ S hoàn hảo, nước da trắng sáng, đôi môi đỏ đầy đặn đôi mắt màu tím sâu lắng nhưng toát vẻ lạnh lùng, ngạo mạn.

Quyền Thần Bảo đứng cầm ly rượu lại có chút thần thò trước Huyết Băng, từ trước đến giờ Quyền Thần Bảo không có hứng thú với nam, cũng chẳng có hứng thú với nữ nhưng đặc biệt Quyền Thần Bảo chỉ có hứng thú với mỗi Huyết Băng cô thôi

"Lời nói đầu tiên cho phép Huyết Băng gửi lời cảm ơn đến tất cả mọi người đã dành thời gian đến đây, tuy lúc đầu khi tôi xuất hiện thì có một vài chuyện đã xảy ra, và còn dời buổi tiệc lại 30p chuyện này Huyết Băng tôi xin lỗi mọi người vì sự bất tiện này"- Huyết Băng cất lời, lời nói như rót mật vào tai những người có mặt, mọi người khen Huyết Băng không ngót lời, tuy cô ngạo mạn nhưng nói chuyện biết trước sau rất đáng để công nhận

PBT và VHL đứng đó cười nhẹ, xem ra hai người đó suy nghĩ đúng. Huyết Băng lại trưng cái bộ mặt người lớn đó ra rồi. Huyết Băng quả thật là yêu nghịệt xuất chúng rồi

"Sẵn đây tôi xin được thông báo, con gái chúng tôi Huyết Băng sẽ là hôn thê của Quyền Thần Bảo"- Thuần Uyên vừa dứt lời, Huyết Băng, PBT, VHL như sét đánh ngang tai, cái gì mà là hôn thê chứ? Chết tiệt! Đèn chandelier hướng sang Quyền Thần Bảo đứng dưới, ai nấy không khỏi trầm trồ trước sắc đẹp trời cho của Quyền Thần Bảo, họ như đôi uyên ương vây xung đôi vừa lứa

Huống hồ chi Quyền Thần Bảo là người có thể lực mạnh và khôi tài sản kết xù mà, ai mà chẳng ao ước

"Mẹ, mẹ...mẹ nói gì? Con..con"- cô bắt đầu hoang mang, nhưng thật sự là cô đang còn rất nhỏ... nói thật ra là cô chưa muốn lấy chồng đâu

"Mẹ sẽ giải thích sau"- Thuần Uyên nhẹ nhàng nói khẽ,

Quyền Thần Bảo bước lên cạnh cô choàng tay qua ôm eo cô sát người mình để họ tin, Huyết Băng quay sang nhìn Quyền Thần Bảo, nhưng khía cạnh Huyết Băng nhìn Quyền Thần Bảo khiên cô ngây ngất

PBT và VHL vẻ mặt bình tĩnh nhưng trong lòng hoang mang cực độ

"Không được, tôi không đồng ý. Một kẻ như cô ta không xứng đáng có được Quyền lão đại"- một giọng nữ khiến Huyết Băng và Quyền Thần Bảo nhíu mày, còn những người kia thì tò mò

Lại chuyện gì nữa đây?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trium Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 10: Thân phận

Huyết Băng đột nhiên rung lẩy bẩy, Quyền Thần Bảo tuy không cuối xuồng nhưng vẫn cảm nhận được sự rung rẩy của Huyết Băng. Đột nhiên trong người bỗng nộ khí dâng lên, Quyền Thần Bảo khiến người nhìn phải hốt hoảng vì giongoose mặt hiện giờ, đôi mắt xám đó như muốn giết chết kẻ đang nói, nộ khí từ Quyền Thần Bảo ngày càng dày đặc khiến Nguyên Tử Phong đứng từ xa rùng mình

Bỗng nhiên đoạn video cảnh Quyền Thần Bảo trang điểm cho Huyết Băng được chiếu lên màn hình lớn, ngay cả cảnh hôn nhau cũng được ghi lại. Ai này tràm trồ còn PBT và VHL đứng người, Huyết Băng trong lòng Quyền Thần Bảo đột nhiên liếc mắt sang hai người đó, đôi mắt đỏ hoe như rằng rất hối hận. Ngay lập tức PBT dùng khẩu hình miệng của bản thân để trấn an Huyết Băng bảo cô đừng sợ

Rồi đoạn video chiếu những tấm ảnh Huyết Băng ôm PBT, làm nũng rồi ôm VHL. Quyền Thần Bảo nộ khí trong người tỏa ra ngày càng dày đặc tuy anh không nhìn lên màn hình

"Huyết Băng tiểu thư vừa hôn người này ngay tức khắc lại ôm người kia. Lặng nhăng như vậy thì làm sao có thể xứng với Quyền lão đại chứ?"- Diệp Tâm Nhi dùng giọng mỉa mai và đôi mắt khinh thường nhìn Huyết Băng. Bất chợt Huyết Băng khóc rống lên, để thể hiện nỗi oan ức, cô vùi đầu vào ngực Quyền Thần Bảo mà khóc. Trong lòng Quyền Thần Bảo bỗng xót xa vô cùng

"Diệp Tâm Nhi đạiẫu người không có quyền nói chị dâu tương lai của chúng tôi như thế!"- Biên Liệt cung kính lên tiếng nhưng trong lời nói đầy ẩn ý "Ngươi..."

Trong lúc hai người đó đối đáp Quyền Thần Bảo nhẹ nhàng ôm Huyết Băng chặt hơn, anh gõ bao tay ra dùng bàn tay to lót lau đi những giọt nước mắt trên mặt cô, PBT và VHL một phen hú hồn. Quyền Thần Bảo có thể ôn nhu đến thế?

"Anh tin em chứ...hứa"- Huyết Băng giongoose mắt to tròn đầy nước nhìn Quyền Thần Bảo

"Tin, anh tin em"- Quyền Thần Bảo nhẹ nhàng nói rồi đặt nụ hôn lên trán cô

(Gặp mới có 1 buổi mà hôn tận 2 lần, có nhầm lẫn không dị chòi:<)

Huyết Băng bấu chặt lấy áo Quyền Thần Bảo như rằng rất sợ hãi

"Đủ rồi"- Quyền Thần Bảo lạnh lùng nói, mọi hoạt động đều dừng lại VHL và PBT lúc này mới nhận cơ hội bước lên cạnh cô. PBT dùng tay gõ Huyết Băng đang dính vào Quyền Thần Bảo. Quyền Thần Bảo cũng chẳng nói gì tiến lên 2 bước

"Các người nghĩ Huyết Băng không xứng?"- Quyền Thần Bảo lời nói phát ra khiến Diệp Tâm Nhi rợn cả gai óc

"Nhưng rõ ràng..."

Diệp Tâm Nhi đang định nói nhưng bị ánh mắt của Quyền Thần Bảo làm cô ta im lặng

"Thật ra...thật ra...hai người này là...là..."

Huyết Băng rụt rè lên tiếng thu hút ánh nhìn, đột nhiên Quyền Thần Bảo quay qua nhìn cô bằng ánh mắt nhìn Diệp Tâm Nhi khiến cô sợ hãi mà khóc nắc lèn không nói nữa. Quyền Thần Bảo biết mình dọa Huyết Băng sợ nên lập tức thu ánh nhìn lại

"Hai người này là...anh kết nghĩa của tôi..chúng tôi ở bên nhau 7 năm rồi và đã 3 năm không gặp nhau vì tôi cứ mãi đi ngao du"

Huyết Băng bình tĩnh lại rồi nói, tay không chủ mà ghì chặt lấy tay PBT như thế lộ vẻ rằng cô rất sợ

"Nói dối!"

Diệp Tâm Nhi bỗng lên tiếng phản đối

Nếu nói về thân phận thì PBT tên dịch ra sẽ là Phùng Bảo Tiên.

Phùng Bảo Tiên lớn lên ở Anh và là một người có danh tiếng tại đó, vừa sở hữu vẻ đẹp trời ban, vừa có quyền có chức, cũng có địa vị trong hắc đạo. Phùng Bảo Tiên là người đa tài nên thường chiếm lĩnh mọi thứ tại Anh. Danh tiếng vang dội khắp thế giới đồng thời cũng là người cai quản giới hắc đạo trong đất nước Anh

Còn VHL tên được dịch ra là Vũ Hoàng Lâm. Vũ Hoàng Lâm lớn lên tại Pháp nhưng vì lí do cá nhân nên đã đến Anh lập công ty và hợp tác cùng Phùng Bảo Tiên, cả hai coi nhau là bạn thân. Vũ Hoàng Lâm là một trong những người giỏi về công nghệ thông tin nhất trên thế giới và cũng là một người cai quản cả đất nước Pháp trong giới hắc đạo.

Và họ quen được Huyết Băng là ở Thụy Điển, do cô đến đó để vui chơi không ngờ lại gặp nhau và kết thân. Huyết Băng từ đầu đã rất cuồng hút vì độ hoạt bát

Và điều đặc biệt là cả Phùng Bảo Tiên và Vũ Hoàng Lâm đều là ân nhân của Quyền Thần Bảo

"Có ai nói cho cô biết rằng Phùng Bảo Tiên tôi đã có người yêu chưa?"- PBT lạnh lùng nói, dám làm tiểu tổ tông khóc như thế là chết chắc rồi

"Phùng Bảo Tiên?"- ai nấy trầm trồ khi nghe cái danh đó không ngờ Phùng lão đại lại có mặt ở Mexico này

"Có ai nói cho cô biết Vũ Hoàng Lâm tôi sắp cưới vợ chưa?"- VHL nhéch môi một cái làm Diệp Tâm Nhi đứng người thì ra Huyết Băng lại quen biết rõ rệt như thế!

"Quyền Thần Bảo, có lẽ anh có danh nhưng không có tiếng thì phải. Chức vị trùm mafia đó của anh hình như chỉ có danh thôi đúng không?_ Phùng Bảo Tiên có tình khiêu khích để lấy được sự công bằng cho Huyết Băng

Quyền Thần Bảo lạnh lùng mang bao tay lại, rồi tiến về phía Huyết Băng nhẹ nhàng ôm lấy cô rồi đi xuống phía dưới. Anh bế cô trên tay, cô dựa đầu vào lòng anh khiến anh lộ vẻ cười. Từ khi nào Huyết Băng lại như con mèo nhỏ thế kia?

"Trở khứ"- bước ra đèn ngoài cửa Quyền Thần Bảo bỗng quay nửa đầu phát ra 2 chữ khiên thế giới trong Diệp Tâm Nhi sụp đổ

Quyền Thần Bảo ôm Huyết Băng đi về phía xe của mình. Hình như cô ngủ rồi thì phải. Đúng là mèo con mà

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trium Mafia* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Tai nạn

Quyền Thần Bảo trong xe nhìn Huyết Băng đang ngủ thì miếng bỗng nhiên nổ nụ cười, người con gái này sao lại kì lạ như thế chứ? Ngạo mạn hay tính tình thất thường không có gì đáng nói, nhưng đang khóc chỉ cần ôm một cái là ngủ ngay thì có gì đó không đúng cho lắm. Sao Huyết Băng có thể kì lạ như thế! Day day thái dương đầy khó hiểu thì bỗng phía kính xe có tiếng gõ, khôi phục đang vẻ bình thường Quyền Thần Bảo hạ kính xe

Hồng Hi, Biện Liệt, Nguyên Tử Phong sững người, chủ nhân của họ trước giờ ghét nhất là người ta chạm vào mình, hay thậm chí là chính tay mình chạm người khác nên lúc nào cũng đeo bao tay và mặc áo tay dài cả. Nhưng bây giờ nhìn xem, chủ nhân đang không đeo bao tay, tay còn đặt trên người Huyết Băng, áo vest cũng cởi ra mà đắp cho cô gái này, còn để cô gái này nằm trên đùi nữa cơ chứ! Chủ nhân của họ phải chẳng đã động lòng?

"Chủ nhân, Diệp Tâm Nhi chúng ta nên làm gì?"- Nguyên Tử Phong cung kính hỏi Quyền Thần Bảo, Quyền Thần Bảo không nói gì lặng lẽ nhìn xuống Huyết Băng đang ngủ, mi mắt của Huyết Băng khẽ động đậy

"Tạm thời, giام cô ta lại đi"- Quyền Thần Bảo nói xong thì định đóng cửa xe

"Chủ nhân!!! Huyết Băng tiểu thư..."- Hồng Hi áp úng nhìn về phía Huyết Băng

"Ta sẽ đưa về Thần già sau"- nói xong câu cuối này Quyền Thần Bảo lập tức đóng kính xe không nhìn thuộc hạ mình dù một cái

Nguyên Tử Phong, Hồng Hi, Biện Liệt đang đi về phía nhà hàng để nói với Thần Hiền là chủ nhân của họ sẽ đưa con gái họ về sau. Nhưng không hiểu tại sao Nguyên Tử Phong lại thở dài một cái

"Tử Phong ca ca anh sao thế?"- Hồng Hi đẩy nhẹ cánh tay Nguyên Tử Phong

"Máy đưa không thấy cô gái mang tên Huyết Băng đó không giống như vẻ bề ngoài không hả?"- Nguyên Tử Phong dừng bước hỏi

"Cô gái này vốn ngạo mạn, tính tình thất thường ai nấy đều biết mà nhưng không hiểu tại sao lại khóc nức nở khi ở trong lòng chủ nhân"- Biện Liệt cũng bắt đầu đặt nghi vấn cho Huyết Băng

"Đó chính là mâu chốt đó, nhìn về mặt cô ta thì có thể nhìn ra là cô ta có thể tự đứng lên để cãi lại Diệp Tâm Nhi nhưng không hiểu tại sao cô ta chỉ đứng đó khóc mà thôi!"- Nguyên Tử Phong khoanh tay nói

"Nếu muốn biết thì cứ theo dõi cô ta hàng ngày là được chứ gì"- Hồng Hi thờ ơ nói, chỉ có như vậy mà còn không biết, ngu hết sức ha

Huyết Băng động đầy mắt, đôi mắt màu tím nhìn về phía xung quanh, đầu cô hơi choáng một chút xíu. Cô định ngồi dậy thì bỗng tay của Quyền Thần Bảo ấn người cô xuống trở lại

"Quyền Thần Bảo"- Huyết Băng trong vô thức mà gọi thẳng tên anh ra, anh nhíu mày lại

"..."

"A! Tôi xin lỗi anh Quyền lão đại"- Huyết Băng biết mình sai liền xin lỗi

"Cô ngủ trên người tôi 3 tiếng rồi! Chân tôi cũng mỏi rã ra, có lẽ cô phải tự mình chạy xe về Thần gia"- Quyền Thần Bảo vừa deo bao tay vào vừa nói khéo mắt Huyết Băng có chút ẩn đỏ

"Nhưng tôi...không biết đường"- cô nhở giọng

"Tôi chỉ cô, cô lên ghế lái, tôi lên ghế trợ lái"- Quyền Thần Bảo nói rồi bước xuống xe khiến đầu Huyết Băng đang trên đùi anh cũng rơi xuống, cô dùng ánh mắt vừa khó hiểu vừa đe dọa nhìn anh, nhưng anh bước xuống và đóng cửa lại luôn rồi

"Tên chét bầm, khó ưa"- Huyết Băng thót lùi câu chửi rủa rồi ngồi dậy thì thấy một con dấu trong bộ áo vest đang đập ngang bụng cô rơi xuống, cô tờ mờ mở ra xem thì đó là dấu ấn của tập đoàn Quyền Thị đứng đầu thế giới, cô ngồi dậy ngắm nó một chút thì ra đó vật cũng như chủ nó vậy, oai phong lanh khốc. Cô nhét con dấu vào bên trong túi vest rồi bước ra ngoài xe

"Nè trả anh đó"- cô ngao man chìa cái áo vest cho Quyền Thần Bảo

"Đồ người khác dùng rồi, tôi không có khái niệm dùng lại"- Quyền Thần Bảo nói rồi ném chiếc vest trên tay Huyết Băng xuống đất, cô nhìn anh vành mắt đỏ hoe, nhưng không hiểu tại sao đôi mắt xám đỏ của Quyền Thần Bảo không một tia động đậy trực tiếp đi lên ghế trợ lái. Huyết Băng lặng lẽ đi lên ghế lái, cầm chìa khóa khởi động xe, cô không nói gì trực tiếp đạp ga tiến thẳng phía trước, Quyền Thần Bảo ngồi bên cạnh dù mắt không nhìn cô nhưng vẫn thấy được vẻ mặt của cô lúc này rất tức giận

Cô trực tiếp chạy vượt lên chiếc xe tài phía trước lén len chạy hết tốc độ, cô hạ kính xe xuống gió thổi khiến mái tóc màu bạch kim của cô bay lên, cô tiếp tục lén ga chạy dù không biết chạy đi đâu nhưng vì cô rất tức giận nên cô không giải toả được khi về đến Thần gia mặc kệ là có Quyền Thần Bảo hay không cô cũng sẽ phá nát nhà mình

Huyết Băng chạy về phía trước bỗng một chiếc xe chạy ngược chiều chạy về phía cô, tốc độ của xe cô rất nhanh nhìn sơ có vẻ là sẽ xảy ra vụ tai nạn rất lớn. Quyền Thần Bảo mắt lộ vẻ kinh ngạc nhìn cô đang cầm tay lái, cô không thắng xe thì sẽ tông trực tiếp vào chiếc xe kia, anh đẩy tay cô ra chồm người cầm lấy tay lái, cô cũng quan sát một lúc thì bỗng mở cửa xe phía bên anh dùng hai tay đẩy anh xuống phía dưới

"Huyết Băng"- Quyền Thần Bảo gọi tên cô rồi lén vài vòng rồi ngừng ở ven đường, anh ngồi dậy nhìn bảng số xe kia thì mắt lộ vẻ tức giận, người của anh không biết anh đang cầm lái sao mà có tình thử thách Huyết Băng

Rầm..rầm

Hai chiếc xe tông vào nhau tạo thành vụ nổ lớn ngay trước mặt Quyền Thần Bảo, anh chạy đến thì bỗng một vóc dáng quen thuộc đang dùi một người con trai đi ra, Quyền Thần Bảo lập tức chạy đến cạnh thì phát hiện người cô dùi là Biện Liệt người cậu ta bị thương một chút nhưng Huyết Băng thì máu me đầy người chiếc váy cũng bị mất một mảng lớn

"BIỆN LIỆT"- Hồng Hi chạy ra kêu lớn rồi ôm lấy Biện Liệt từ tay Huyết Băng

Huyết Băng tiếp tục bước đi nhưng bị lực của Quyền Thần Bảo ôm lấy, anh không nói gì lặng lẽ cô lên rồi đi về phía trước, Huyết Băng hai tay vòng qua cổ Quyền Thần Bảo rồi ngất đi

"Cái con ngốc này, em định làm tôi hối hận cả đời đó à? Huyết Băng em cứng đầu cứng cổ thật"

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Tôi có ý tốt kia mà

Huyết Băng tỉnh dậy thì đầu óc đầy choáng váng, nhìn sơ qua một lượt nói này cũng là phòng cô, cô ngồi bật dậy, con đau lập tức truyền đến khiến cô nhăn mặt, chỉ là tai nạn giao thông thôi mà tại sao cô lại bị thương nặng đến mức này chứ? Chết tiệt! Nếu cô biết ai lái chiếc xe kia cô lập tức bấm hàn làm tröm mảnh cho đỡ tức

"Băng nhỉ, con tình rồi sao? Còn đau ở đâu không con?"- Thuần Uyên chua xót ôm lấy Huyết Băng hỏi, đứa con gái này của bà sao có thể ngốc nghênh như vậy chứ? Lái xe ở tốc độ cao đã đánh cùn không chịu để Quyền lão đại cứu trợ mình, quá ngang bướng

"Quyền Thần Bảo có sao không?"- Huyết Băng không trả lời câu hỏi của mẹ mình mà lại trực tiếp hỏi ngược lại, nhưng câu hỏi đó chính Huyết Băng còn không biết tại sao mình lại hỏi như vậy nữa, có lẽ cô nói cho có lệ

"Người ta không có bị thương ở đâu hết á! Cô nhìn cô đi, thương tích đầy mình ở đó mà quan tâm người ta. Hết tháng này con và Quyền lão đại cũng phải kết hôn rồi còn gì, hai đứa cũng phải tập ở cùng với nhau, nhất là con đó Huyết Băng đừng có mà buông bỉnh không nghe lời để gây họa"- Thuần

Uyên tuông một tràng khiến cho Huyết Băng choáng váng mặt mày, cái gì mà đừng bướng bỉnh để gây họa chứ!!! Mẹ của cô cũng khéo nói đùa ghê hồn, cô hiện như vậy mà nỡ nói cô bướng bỉnh gây họa

"Con không muốn nói chuyện với mẹ nữa, nếu còn nói nữa con lên tảng xông mất"- Cô làm mặt bất đắc dĩ nói với bà, cô còn chưa truy cứu tại sao lại bắt cô gả cho Quyền Thần Bảo nữa đó nên đừng có mà làm khó dễ cô

Thuần Uyên mỉm cười gõ nhẹ vào đầu Huyết Băng rồi rời đi, đúra con này tuy là con gái nhưng rất ngỗ nghịch và ương bướng, luôn làm người ta lo lắng đến phát điên

*1 tháng sau

Cũng đã 1 tháng trôi qua, từ vụ tai nạn đó Huyết Băng và Quyền Thần Bảo cũng không gặp nhau lần nào hết, mỗi lần Quyền Thần Bảo đến nhà cô bàn chuyện thì cô cũng đi chơi, nếu không đi chơi thì là đang ngủ, nếu không ngủ thì cũng là đi tập thể dục. Đã lâu không gặp Huyết Băng cũng khiến cho Quyền Thần Bảo đôi chút nhớ về cá tính của cô gái này

Nhưng điều anh không hiểu nhất ở vụ việc tai nạn vừa rồi là tại sao Huyết Băng lại có thể dễ dàng đẩy mình xuống xe một cách dễ dàng như vậy? Đó chính là mấu chốt của câu chuyện

Đang ngồi suy nghĩ thì bỗng có tiếng gõ cửa khiến Quyền Thần Bảo định hình người lại một lúc rồi mới cất giọng trầm "Vào đi"

Nguyên Tử Phong đi vào rồi cuối đầu cung kính trước Quyền Thần Bảo, bỗng có một thân hình nhỏ bé nhưng quen thuộc đi đằng sau Nguyên Tử Phong, quy tắc của Quyền Thần Bảo chính là không cho phụ nữ vào phòng ngủ của bản thân, đặc biệt là phòng làm việc, mặc kệ là ở bất cứ đâu miễn là phòng làm việc hoặc phòng ngủ là không cô gái nào được phép vào

Mặc dù biết quy tắc đó của Quyền Thần Bảo nhưng cô gái này là ngoại lệ, Nguyên Tử Phong nếu không cho vào e rằng rất mệt mỏi nhưng vẻ mặt của Quyền Thần Bảo lúc này không một tia cảm xúc nào cả lạnh lùng vô cùng

"Nè, anh ra ngoài một chút đi"- Huyết Băng kéo tay áo Nguyên Tử Phong nói, Nguyên Tử Phong bất đắc dĩ không nói gì đành đi ra ngoài, thầm chúc Huyết Băng sẽ an toàn mạng trở về

"Nè Quyền Thần Bảo"- Huyết Băng chọt chọt nhẹ vào cánh tay Quyền Thần Bảo, anh không nói gì hết khuôn mặt cũng chẳng có tí cảm xúc nào

"..."

"Huhu..huhu"- Huyết Băng đột nhiên khóc nắc lên khiến Quyền Thần Bảo không biết chuyện gì xảy ra hết

"Em đến để gây họa cho tôi à?"- Quyền Thần Bảo nhíu mày nhìn Huyết Băng, cô không nói gì lặng lẽ khóc tiếp

"Hức...tôi là có ý tốt mà...hức...sao anh lại nỡ...huhu...nỡ lạnh lùng với nói chuyện với tôi như thế?"- Huyết Băng vừa khóc vừa nói khiến Quyền Thần Bảo bất đắc dĩ phải xoay sang lau nước mắt Huyết Băng, tay xoa xoa đầu cô, nhìn cô khóc cứ ngỡ cô là chú mèo con không ấy

"Nín mau! Kiếm tôi có việc gì?"- Quyền Thần Bảo ôn nhu xoa đầu cô hỏi, ánh mắt có đôi phần dịu lại nhưng anh lại không nhận ra, từ trước đến giờ Quyền Thần Bảo không biết nói chuyện một cách ngọt ngào là như thế nào cả chỉ có thể dùng hành động để diễn tả tâm tư của mình mà thôi

"Cái này...hức...cái này...hức hức"- Huyết Băng cầm con dấu lén vừa khóc vừa nói khiến Quyền Thần Bảo nhíu mày

"Đừng nói với tôi lúc em bị thương nặng trong vụ tai nạn giao thông là do lấy con dấu cho tôi?"- Quyền Thần Bảo nhìn Huyết Băng bằng ánh mắt nghi ngờ cô chỉ có thể gật đầu nhẹ mà thôi

"Ngốc, đại ngốc"- Quyền Thần Bảo cốc đầu Huyết Băng một cái khiến cô nhăn mặt

"Nè...Sao lại đánh tôi?"- Huyết Băng dùng ánh mắt oan ức nhìn Quyền Thần Bảo, anh không nói gì lập tức đứng lên đi lại phía cửa sổ. Huyết Băng không nói gì cũng lùi thủi đi theo. Trái tim Quyền Thần Bảo đập liên tục khi quay sang nhìn khuôn mặt nhỏ, cô đứng đắn tay vào nhau đặt sau lưng mắt lộ vẻ tinh nghịch, nghịch ngợm khiến Quyền Thần Bảo mỉm cười

...

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Triệu Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Qua mặt được tôi à?

"Em đến đây, chỉ có việc này?"- Quyền Thần Bảo nhìn ra phía cửa sổ giọng ôn nhu hỏi, vì anh sợ bất cứ lúc nào cô gái này cũng sẽ khóc khi anh lạnh

lùng

"Không hắn! Em chỉ muốn xem phòng làm việc của anh thôi"- Huyết Băng trong mắt lộ vẻ tinh nghịch nhìn ra cửa sổ, Quyền Thần Bảo có chút nghi hoặc nhìn Huyết Băng

"Nhìn cũng nhìn đã rồi, em về cho tôi làm việc"- Quyền Thần Bảo xoay người đi nhưng bỗng có một vòng tay ôm lấy anh, anh thấy trên áo hắn ướn ướt. Hình như Huyết Băng khóc

"Huyết Băng"- Quyền Thần Bảo xoay người lại nhìn cô gái đang thút thít

"..."

"Huyết Băng, tôi không thích nước mắt"- Quyền Thần Bảo nghiêm nghị nói, nước mắt là thứ anh ghét nhất trên đời. Huyết Băng không nói gì chậm rãi rời khỏi Quyền Thần Bảo rồi đi ra ngoài đóng cửa không do dự

Quyền Thần Bảo trong lòng có chút khó chịu cũng chẳng hiểu vì sao. Huyết Băng quả thật khác biệt so với những cô gái khác, tuổi thơ của anh gắn liền với người phụ nữ ác độc nên mãi mãi không có cảm hứng với phụ nữ đến tận bây giờ, khi gặp được Huyết Băng, anh có vẻ động lòng

Noi bar ồn ào, mùi rượu nồng nặc bao quanh nam nhân, hai nữ nhân ngồi kế nói chuyện vui vẻ nhưng chợt điện thoại nam nhân reo. Anh ta nhíu mày rồi lập tức ra lệnh cho bọn nữ nhân im lặng và tắt hết nhạc, cất giọng trầm

"Huyết Băng, em gọi anh có việc gì?"- Nam nhân xuống giọng nhẹ nhàng

"Thành Trung, anh đang ở đâu? Tôi nghe tin anh đã về đến Mexico"- Huyết Băng bên đây lạnh giọng

"Ăc...ăc... Aigoo ai nói với em như vậy chứ?"- Nam nhân bên này bỗng sắc nước

"Cho anh 30p 26s có mặt tại dinh thự của Thần gia, nếu anh không đến tôi sẽ cho anh gặp Diêm Vương sớm"- Huyết Băng bên này tối mặt, dám cả gan nói dối, lời Huyết Băng cô mà dám cãi như thế à? Tên này quả thật muốn chết mà

"Ok...ok bảo bối anh liền đến Thần gia"- nam nhân bên này liền xuống giọng

Anh ta là Thành Trung là con một của một công ty ngầm chưa ai biết đến họ thật của anh ta cả, họ chỉ biết họ không nên đắc tội với người này mà thôi

Tại dinh thự

"Bảo bối à! Anh đến rồi"- Thành Trung bên này nhẹ giọng gõ cửa

"Wow bốn thiếu gia còn biết lết đến đây sao? Tôi cứ ngờ là anh còn bên Thụy Điển"- Huyết Băng thốt lên lời mỉa mai

"Aigoo, tiểu tử tông ơi là tiểu tử tông em muốn sao đây?"- Thành Trung xoa đầu Huyết Băng, mặt cô nhanh chóng có chút hạ quả, hai má cũng hồng hòng

"Xem ra anh dèo miệng"- Huyết Băng nói rồi bỏ vào phòng. Thành Trung biết mình đã thành công liền mang vẻ mặt đắc ý vào phòng cùng Huyết Băng nhưng không ngờ chưa đầy 3s liền bị đá ra khỏi phòng

"Tiểu tử tông tha cho anh đi mà"

"Tên chết tiệt, anh dám uống rượu xong mới đến gặp tôi. Anh đi chết đi!!"- Huyết Băng đánh Thành Trung túi bụi vừa đánh vừa chửi rủa khiến Thuần Uyên hết hồn mà chạy xem có chuyện gì khiến con bé tức giận như thế

"HUYẾT BĂNG!"- Thuần Uyên nghiêm nghị nói nhưng cô vẫn đánh Thành Trung tiếp không ngoái ngó ngàng gì tới mẹ cô

"Cô ơi! Cứu con..ây da...cô óii...cô, ây da...Huyết Băng anh sai rồi..đừng đánh anh nữa...Huyết Băng...ây da"- Thành Trung cầu cứu Thuần Uyên, nhưng có vẻ vô dụng

"Gì thế!?"- một giọng lạnh vang lên mọi thành động được dừng lại. Hốc mắt Huyết Băng bỗng đỏ lên thể hiện được sự oan ức

"Anh đừng nghĩ sẽ qua mặt được tôi à? 3 năm nay anh không quay về tôi nhớ anh đến phát điên, bây giờ thì sao hả? Anh về đến Mexico cũng không báo tôi mà lập tức đi uống rượu, đi bar vây đồi với anh tôi còn thua những chỗ đó à? Anh..anh..anh thật không xem tôi là gì hết"- Huyết Băng đánh thùm thụm vào người Thành Trung chửi mắng

"Tiểu tử tông, anh xin lỗi, anh sai rồi, đừng giận đừng giận. Như vậy sẽ xấu"- Thành Trung ngọt ngào dỗ dành muốn ôm cô như nhưng cô lại đẩy ra

"Huhu..huhu"- cô khụy gối khóc nức nở

"Thành Trung! Tạm thời cậu về đi, hôm khác đến thăm Huyết Băng"- Quyền Thần Bảo gỡ tay Thành Trung ra khỏi Huyết Băng, lạnh lùng nói

"Tiểu tống, anh sẽ đến vào dịp khác, anh xin lỗi!"- Thành Trung nhẹ nhàng vuốt tóc rồi hôn lên trán cô trán an rồi rời đi

Quyền Thần Bảo nhẹ nhàng ôm Huyết Băng vào lòng rồi bế thẳng cô lên phòng trên đường đi cô không ngừng thút thít. Quyền Thần Bảo nhìn Huyết Băng tay bắt giáp vén tóc cô lên đôi tay chạm đến đôi mắt ngập trước màu tím đang mở to

"Đừng khóc!"- Quyền Thần Bảo vỗ nhẹ lưng cô trán an, cô bấu chặt lấy áo anh rồi lại buông ra, cô nắm chặt tay mình khiến móng tay đâm vào da thịt chảy máu ra, ánh mắt màu tím lúc này tràn ngập oán hận nhưng rồi hai tay buông lỏng, đôi mắt trở lại ban đầu.

đoàng

Bỗng một viên đạn từ ngoài cửa sổ bay vào trong gian phòng. Quyền Thần Bảo do từ nhỏ đến lớn sống trong những cuộc huấn luyện gắt nắn từ khoảng cách 600m anh có thể nghe được âm thanh cài đạn và bόp còi, do đó rất nhanh sau anh ôm Huyết Băng ngã về một bên của giường, anh lấy cơ thể che cho cô, viên đạn này bay ở khoảng cách 50m đồng thời ở góc 63°

"Quyền Thần Bảo"- Huyết Băng nhìn Quyền Thần Bảo phía trên mình liền hốt hoảng định đẩy ra "Đừng cử động"

Quyền Thần Bảo nhẹ nhàng nói rồi lại xoay ánh mắt như ngàn cây dao nhìn về phía cửa sổ, đôi môi nhéch lên một nụ cười chế giễu cho tên ngốc đã động thủ kia

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Triệu Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Kết hôn

"Thần Bảo"- Huyết Băng bất giác gọi tên anh, anh lạnh nhạt không trả lời chỉ nhìn ra phía cửa sổ

"Em nằm yên một chút! Tuyệt đối không được di chuyển"- Quyền Thần Bảo ngồi dậy lạnh lùng nói, trong lời nói bắt buộc người khác phải thực hiện "Đẹp" - Huyết Băng tuỳ tiện trả lời

Quyền Thần Bảo đứng lên tay đưa ra sau chiếc vest lấy một cây súng lục nhẹ nhàng nâng súng. Một tay đέ ngay cò súng một tay đέ trong túi quần trước khi bόp cò Quyền Thần Bảo xoay người sang Huyết Băng "Sau khi tôi bόp cò bất luận tôi có bị thương em cũng không được rời khỏi vị trí hiện tại. Rõ chưa!" - giọng Quyền Thần Bảo trầm xuống hẳn

"Đẹp"- Huyết Băng như chú mèo nhỏ đáp lại đôi mắt màu tím hướng về dáng người Quyền Thần Bảo đặc biệt là đồng tử màu đỏ xám đó, nó mang một cảm giác khác lạ

đoàng

Quyền Thần Bảo bόp cò súng viên đạn màu đỏ ánh kim bay ra, bỗng Huyết Băng cảm thấy bản thân bị một cái gì đó đâm trúng, cô không thể kêu Quyền Thần Bảo được

"Huyết Băng, đừng động đây. Em cứ việc nằm đó 2s sau tôi trở lại"- Quyền Thần Bảo bước ra khỏi phòng sau đó liền trở lại với một lọ thuốc. Không nói gì trực tiếp cho vào miệng Huyết Băng.

"Tôi hứa với ba em sẽ bảo vệ em. Tôi sẽ không nuốt lời"- Quyền Thần Bảo âm trầm cắt giọng nói, anh ta lạnh lùng nhìn về phía cửa sổ. Dám hành khích Quyền Thần Bảo tên này chán sống mất rồi

Sau 1 tuần đi đến Malaysia thì Quyền Thần Bảo cũng trở về và hôm nay là ngày kết hôn của anh. Cô gái mang tên Huyết Băng đó khiến cho Biện Liệt hơi lo lắng

"Chủ nhân! Huyết Băng tiểu thư đã cho gửi qua cho người một bộ vest"-Hồng Hi đưa bộ vest cho Quyền Thần Bảo

"Được"- Quyền Thần Bảo lạnh lùng nói 1 câu rồi đi vào dinh thự thay đồ

Quyền Thần Bảo thay đồ xong thì hài lòng nhìn bản thân, bộ vest rất hợp, hình con báo đen bằng pha lê đính bên trái áo, khiến cho Quyền Thần Bảo thêm lạnh lùng và yêu nghiệt

Tại lễ đường nhiều người nhốn nháo mong thấy được cặp đôi uyên ương, kẻ đứng đầu về quyền lực, người con gái đứng đầu về nhan sắc

Huyết Băng nhìn mình trong gương, đôi mắt nhắm xuống đầy thất vọng, rồi Huyết Băng mở mắt ra đôi mắt màu tím láp lánh. Rốt cuộc thì hán ra cũng trở về, nhưng lại không tìm cô, tại sao chứ?

"Huyết Băng"- Phùng Bảo Tiên điền trai đặt tay trên vai Huyết Băng nhẹ nhàng gọi

"Bảo Tiên"- Huyết Băng quay sang ôm trầm lấy Phùng Bảo Tiên

"Nó về rồi"- Bảo Tiên nhẹ nhàng vỗ vai Huyết Băng nói thầm

"Em biết, anh ấy sẽ không đến đây"- Huyết Băng cố gắng để bản thân không bật khóc nói

"Nó sẽ đến, em tin ở anh đi"- Vũ Hoàng Lâm nhẹ nhàng nói trấn an cô

"Chỉ để nhìn người mình yêu lấy chồng à? Đau khổ lắm đấy!"- Huyết Băng gì chặt lấy áo Phùng Bảo Tiên

"Sẽ qua thôi mà!"- Vũ Hoàng Lâm lại trấn an

"Anh đến rồi"- chàng trai được nhắc đến bỗng xuất hiện, Huyết Băng ngây người nhìn anh ta, ánh mắt liền trở nên sâu và xót xa hơn

"Anh đi ra đi"- Huyết Băng quay mặt vô trong cõi tình không nhìn đến anh ta

"Đừng đối xử với anh như vậy, Huyết Băng! Anh cần em, dù em không là người cùng anh bước trên lề đường đi chang anh cũng sẽ sau lưng em, lặng lẽ nhìn em"- Thành Trung ôm lấy Huyết Băng ôn nhu nói

"Vậy...tại sao...anh không giữ em lại? "- Huyết Băng nhìn Thành Trung hỏi

"Vì anh biết Quyền lão đại có thể thay anh chăm sóc em, sẽ không để em đau lòng, không để em bị thiệt thòi, không để em chịu oan ức về sau"- Thành Trung nâng mặt Huyết Băng bàn tay nâng lấy mặt cô

"Anh có thể chắc chắn sao? Anh hiểu rõ anh ta như vậy sao? Anh chắc được bao nhiêu chút? "- Huyết Băng hỏi ngược lại

"Huyết Băng, chỉ có Quyền Thần Bảo mới biết về cái họ "Huyết" của em thôi, cũng chỉ cậu ta có thể bảo vệ em"- Thành Trung mỉm cười chua xót nhìn Huyết Băng

"Được"- Huyết Băng ngậm ngùi nói

"Ra lề đường thôi em"- PBT nói, Huyết Băng bỏ tay khỏi Thành Trung rồi bước đi

Phía lề đường kia có nhiều cánh hoa hồng bay phấp phới, sự gợi mặt của những tên tuổi khét tiếng trong Hắc đạo và Bạch đạo, Quyền Thần Bảo đứng phía trên, sự điền trai lạnh lùng khiến bao nhiêu người con gái mê muội

Phía xa trên cửa lề đường một người con gái diện một chiếc váy cúp ngực đeo mặt nhắm lại, sánh bước cùng ba người để tiến đến Quyền Thần Bảo. Thần Hiền vui vẻ nhìn con gái cưng của mình, sau khi đưa Huyết Băng cho Quyền Thần Bảo, Thần Hiền nói "Hãy lo lắng và yêu thương con gái của ba"- Quyền Thần Bảo gật đầu rồi nắm lấy tay Huyết Băng tiến lên phía cha xứ, không cần những lời thề như những cặp khác họ chỉ đơn thuần đeo nhẫn rồi ném hoa, sau đó di chuyển đến nhà hàng

Trên đường di chuyển

Huyết Băng bất giác nhìn những cây cối ngoài xe, cô cảm thấy thật mệt mỏi và bất lực, ngày kết hôn của cô sao lại không có sự vui vẻ? Quyền Thần Bảo dựa người vào ghế nhắm mắt ngủ, Huyết Băng cũng không ồn ào, Biện Liệt và Hồng Hi ngồi phía trước cũng không nói gì chỉ lạnh lùng liếc sang Huyết Băng. Bỗng từ xa một chiếc xe bám đuôi, những người trên xe đó nổ súng kịch liệt vào xe của Quyền Thần Bảo, Biện Liệt đập ga nhanh nhất có thể, Hồng Hi nhả súng liên tục vào đám người đó, Quyền Thần Bảo vẫn nhắm mắt như không có gì xảy ra nhưng Huyết Băng thì ngược lại cô vô cùng hốt hoảng và sợ hãi

"Quyền Thần Bảo!!! Thần Bảo"- Huyết Băng hé ôm chặt lấy tay Quyền Thần Bảo, một xác chết dính trên cửa xe, cô bật khóc lên, Quyền Thần Bảo bật dậy ôm lấy Huyết Băng vào lòng nâng niu đồng thời trưng mắt với Biện Liệt và Hồng Hi, hai người đó liền cảm thấy áp lực vô cùng! Ánh mắt đó như muốn nuốt chửng họ

Huyết Băng có cảm giác an toàn hơn rất nhiều khi ở trong lòng Quyền Thần Bảo, vậy là Phùng Bảo Tiên, Vũ Hoàng Lâm, Thành Trung không gạt cô, chỉ có Quyền Thần Bảo mới là người bảo vệ được cô, nhìn lên gương mặt cương nghị và sắc xảo đó Huyết Băng bất giác rung động

"Đừng sợ"- Quyền Thần Bảo lạnh lùng nói, mắt Huyết Băng đột nhiên mở to ra. Chỉ có 2 chữ thôi mà khiến cho cô trở nên an tâm? Không tĩnh cảm, không ôn nhu! Chỉ là lời nói bình thường?

Quyền Thần Bảo từ lúc nào đã có vị trí quan trọng và là chỗ dựa vững chắc nhất trong Huyết Băng vậy? Là từ khi nào?

Sự quan tâm lạnh lùng đó, sự ôn nhu đó là chỉ dành cho mình cô sao? Thật sự là như vậy sao?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Đôi lập

Chiếc xe của Thần Bảo liên tục tránh né đạn từ phía sau, Biện Liệt tăng tốc hết mức, Huyết Băng sợ hãi ôm chặt Thần Bảo hơn, anh nhìn về phía sau cười nhếch mép

"Biện Liệt, dừng xe"- Quyền Thần Bảo nói, Hồng Hi quay đầu lại ngạc nhiên, nhưng đáp lại chỉ là sự thờ ơ của chủ nhân mình, phanh gấp lại cắt ngang đoàn đường. Phía sau đó, Quyền Thần Bảo ôm eo Huyết Băng xuống xe, vẫn vẻ mặt lạnh lùng và cương nghị đó

"Thành Trung cậu tiếp đón tôi như thế là quá đùi rồi"- Quyền Thần Bảo nói, Huyết Băng trọn tròn mắt nhìn anh, phía xa kia bóng hình chàng trai kia xuất hiện, nụ cười chợt hiện ra

"Cậu nhận ra tôi luôn đấy à!"- Thành Trung mỉm cười, nhìn Huyết Băng vì sợ hãi mà chui rút vào lòng anh

"Chỉ có cậu cả gan chơi trò này với tôi"- anh nhếch môi nói

"Dù gì cũng bạn thân, đừng nói chuyện xa cách như thế"- Thành Trung cười mỉm nói, bạn thân thôi mà

"Cậu đừng dùng những cái trò đó nữa, vợ tôi sẽ sợ"- Quyền Thần Bảo có ý châm chọc, anh biết Thành Trung và Huyết Băng là một đôi tình nhân nếu biết trước sớm hơn lúc hứa hôn anh sẽ không lấy cô

"Cậu..."- Thành Trung cứng miệng không biết nói gì tiếp

"Huyết Băng chúng ta đi thôi!"- Quyền Thần Bảo ôm Huyết Băng vào trong xe, cô còn vẫn đang lưu luyến gương mặt kia

•Tại nhà hàng

Huyết Băng diện một cái váy cúp ngực, gương mặt hốc hác vô hồn, rõ ràng người cô yêu là Thành Trung nhưng tại sao... lại cưới Quyền Thần Bảo. Phải chăng cô cũng có tình cảm với anh ta? Cô vô cùng bối rối, đột nhiên anh bước vào vẫn là cái vest xám đó

"Em đang buồn vì tình nhân của em à?"- Quyền Thần Bảo ngồi xuống chiếc ghế màu xanh đậm mỉa mai

"Đừng ngâm máu phun người"- ánh mắt Huyết Băng bỗng trở nên đáng sợ lạ thường

"Tôi ngâm máu phun người à? Tôi chỉ nói sự thật! Em là Quyền phu nhân là người của tôi, vĩnh viễn chỉ thuộc về tôi!- Anh đứng lên đi lại gần cô tay mê mẩn đường nét khuôn mặt rồi bóp mạnh lấy cầm cô bá đạo nói rồi buông ra khiến gương mặt cô đỏ ửng son cũng bị lem ra ngoài

"Anh dám!"- Huyết Băng cắn chặt răng nhìn anh

"Huyết Băng, Thần già của em nằm trong tay tôi. Em đừng hòng rời khỏi tôi!- Anh nói xong bỏ đi, Huyết Băng nắm chặt tay đập mạnh xuống bàn, ánh mắt lộ rõ vẻ tức giận. Hừ! Ban đầu còn nghĩ bản thân yêu anh ta rõ ràng cô và anh ta hoàn toàn đối lập. Chết tiệt

"Bảo Tiên, anh ta đâu? Buổi tiệc đã sớm kết thúc rồi mà!?"- Huyết Băng ngồi trên xe hỏi Phùng Bảo Tiên và Vũ Hoàng Lâm, nhưng có vẻ Vũ Hoàng Lâm giống tài xế hơn

"Em nói ai? Quyền lão đại à? "- Bảo Tiên quay sang hỏi

"Không phải anh ta chứ ai?"- Huyết Băng quay sang làm khuôn mặt bất đắc dĩ với Bảo Tiên

"Nghe nói là ở lại bàn việc cùng ba mẹ em và... Thành Trung"- Bảo Tiên có hơi lưỡng lự trước câu nói của mình, và khuôn mặt Huyết Băng bỗng chốc đã biến sắc

"Di về Quyền gia nhanh"- Huyết Băng lạnh mặt nói, Vũ Hoàng Lâm quay sang liếc xéo cô

"Có tin đi xuống xe không?"- Vũ Hoàng Lâm hỏi

"Xuống! Em gọi xe của Quyền gia đến"- Huyết Băng lạnh giọng nói

"Hoàng Lâm!!!"- Bảo Tiên trợn mắt có ý cảnh cáo, Hoàng Lâm hiểu liền cười méo xết cả khuôn mặt điển trai

"Thôi nào tiêu tổ tông cho anh xin lỗi"- cắn răng dữ dội Hoàng Lâm mới nói ra được câu đó, Huyết Băng chỉ hờ lạnh một cái

•Dinh thự Quyền gia•

Huyết Băng về nhà đón người hầu liền cuối đầu. Cô nghe thoang thoảng mùi nước hoa rất nhẹ, mùi của cô dại.

"Xin chào phu nhân, tôi là quản gia ở đây tên HanHee, tôi là người Hàn Quốc làm tại đây đã được 30 năm"- quản gia HanHee dịu dàng nói

"Chào ông"- Huyết Băng lạnh lùng nói, quản gia hơi bất ngờ, đúng là khí thế của một phu nhân mà nhà họ Quyền cần

"Phòng của phu nhân ở tầng trên phu nhân có cần tôi dẫn đường không?"- HanHee nhẹ nhàng và cung kính nói

"Ù"- Huyết Băng lạnh lùng trả lời rồi theo quản gia về phòng. Gian phòng rất to trang trí tone chủ đạo là đen, cũng may cô cũng thích màu đen. Ngã lưng xuống giường, cô nhìn lên kệ sách của phòng có 1 chai rượu hạng nặng, nhìn nó nhưng cô cá biệt tên nó là gì, có bao giờ cô uống rượu mà cần đến tên đâu chứ!? Thôi kệ đi cứ lấy uống

"Rượu của anh ta à? Kệ đi của anh ta cũng là của mình"- cô cầm chai rượu lầm bầm rồi khui uống luôn, nốc gần nửa chai cô đem nó cất vào vali rồi đi tắm

•30p sau•

Quyền Thần Bảo về đến nhà rồi đi thẳng lên phòng, người anh đầy mùi nước hoa lạ, anh cực ghét nó. Ném chiếc vest lên giường anh nói lòng chiếc no trên cổ, cởi hai nút áo đầu ra, bỏ áo ra khỏi quần ngã xuống giường nhắm mắt, do tác dụng của rượu mạnh và cả mùi hương dịu nhẹ vương trên gối và giường khiến anh trở nên u mê và người nồng rực

Huyết Băng ra khỏi phòng tắm, mặt có chút phiếm hồng do nước nóng và rượu người cô mặc một chiếc váy ngủ bình thường! À đâu còn kín hon những chiếc váy bình thường nhiều nhưng vẫn làm cô thêm xinh đẹp. Nhìn thấy Huyết Băng người anh trở nên nồng rực. Bát gặp ánh mắt mê hồn và hình dạng đó của anh khiến cô trở nên u mê

Liệu đêm tân hôn này có giống như những đêm tân hôn khác? Hay sẽ là một điều thú vị khác?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trium Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Tân hôn hay sòng bạc

Quyền Thần Bảo thấy Huyết Băng đi ra khỏi phòng tắm liền đứng lên đi lại gần cô, tuy hơi loạng choạng một chút. Anh cất giọng trầm

"Là đêm tân hôn cùng vợ tôi đây à!? Nhưng có vẻ em mặt đồ không hợp lí tí nào"

Huyết Băng nghe xong mặt mày tái tái, lẽ nào anh ta định làm đêm tân hôn trong truyền thống à? Cô lùi về vài bước, anh nắm tay cô lại mặt dày tiến lại gần

"Tôi...hiện giờ...cần em...lấy đồ...cho tôi đi tắm"- Quyền Thần Bảo nói rồi bỏ vào phòng tắm, Huyết Băng thở hắc xém tí là làm cô chết vì hồi hộp rồi. May là anh ta không biến thái, cô đi đến tủ đồ ném vali mình vào đó rồi lấy cho hắn bộ đồ ngủ hình gấu trúc, mà nhìn kỹ thì tận 2 bộ, một bộ của nam, một bộ của nữ. Cũng hiểu kỳ nên cô lấy mặt luôn, rất vừa vặn và cô cũng rất đáng yêu

Cô hít thật sâu đi lại gõ cửa phòng tắm, nhưng chưa kịp gõ cánh cửa đã đẩy ra và cô trượt chân, tưởng rằng sẽ đập xuống sàn nước nhưng ai dè được anh đỡ lấy. Mái tóc ướt sũng, đôi mắt xám đỗ do hơi nước làm cho thật huyền ảo, thoát khỏi mê hoặc đó cô đỡ mặt

"Người tôi còn quần áo"- Quyền Thần Bảo thấy có gì đó sai sai nên đã nói thế cô mới nhìn xuống anh, anh chỉ mới là cởi hết nút áo và vừa gọi đầu xong thôi

"Tôi...tôi ra ngoài"- Huyết Băng định đi ra ngoài liền bị anh nắm lại, anh hôn mặt xuống đất cô nhìn theo hướng hắt mặt của anh thì là ngay cái quần anh đang mặc cô bỗng đỏ mặt, vậy là tiêu cô rồi, thấy cô đỏ mặt anh thấy có gì đó càng sai hơn

"Ý tôi là em đưa bộ đồ trên tay em cho tôi, không phải là nhờ em cởi đồ"- Anh nói, cô thận thùng đưa cho anh rồi chạy ra ngoài, mặt cô đỏ bừng, người

ta chỉ kêu cô đưa đò đâu phải kêu cô cởi đồ, đúng là đầu óc cô quá đen tối. Hay cô bị nhiễm mấy cuốn tiểu thuyết mà Hồng Hân đưa nhỉ? Cô ngồi trên giường suy nghĩ vu vơ một lúc thì lại muốn uống rượu. Cô lén chạy xuống sảnh thì bất ngờ Hồng Hân

"Phu nhân"- Hồng Hân cuối đầu

"Cô là Hồng Hân đúng không?"- Huyết Băng hỏi

"Vâng"

"Cô lấy giúp tôi hai chai Whisky và một bộ bài"- Huyết Băng nói, tuy không hiểu cho lắm nhưng Hồng Hân vẫn đi lấy rồi đưa cô, cô lấy rồi chạy lên phòng. Vào trong thì Quyền Thần Bảo đang vắt khăn ngang cổ ngồi lấy tài liệu gì đó ra xem. Để hai chai rượu lên bàn cô lại gần lấy chiếc khăn trên cổ anh, lau tóc cho anh, anh mới đầu hơi bất ngờ tưởng ai то gan nhưng khi tay cô luồng vào tóc anh thì anh lại biết là cô vì tay cô đeo nhẫn cưới

Hân Hân và Nguyên Tử Phong nhìn lén ở ngoài thấy thế cũng an tâm đóng cửa lại, sau khi lau khô tóc cho anh cô cũng tiếp tục với công việc uống rượu của mình. Cô khui rượu ra rót vào ly thuỷ tinh, chuẩn bị uống thì bị lấy mắt nhìn lên là con người cao lớn của anh

"Trả đây"- Huyết Băng nũng nịu

"Không, em ngủ đi. Đừng đòi uống lung tung"- Quyền Thần Bảo nhẹ nhàng nhắc nhở

"Uống chung đi"- Huyết Băng nói cô thấy vẻ mặt anh có chút nghiêm nghị cô liền nắm tay anh "Dù gì cũng đêm tân hôn, uống đi đâu mất mác, đâu quan hệ thê xác đâu mà lo"

Suy nghĩ một lúc Quyền Thần Bảo thấy đúng nên cũng gật đầu ngồi cạnh cô nâng ly uống chung, uống một lúc thì cả hai say khước, Huyết Băng thấy bộ bài liền cầm lấy lượng choạng chia

"Này! Choi với tôi đi! Ai thắng người đó có thể làm bất cứ thứ gì với người kia, anh thấy thế nào!?"

"Được...theo ý em"- anh nói, cô liền chia bài cào, ván thứ nhất cô thắng, cô liền cắn anh một cái ngay tay, khiến anh nhăn mặt, răng bên quá cơ đât!

"Răng em bén quá, chảy máu cả tay tôi!"- anh nhăn nhó, cô thì cười như được mùa

Tiếp tục ván thứ hai, cô lại thắng cô cắn vào xương quai xanh của anh, khiến anh hú cả hồn

"Này! Sao em lại cắn ở đây!?"- anh khó hiểu nhìn cô

"Làm dấu cho người ta biết anh là hoa đã có chủ hih"- cô đáp lại rồi tiếp tục uống rượu, anh thấy thế cũng nâng ly uống theo

Tiếp tục ván thứ ba, anh thắng anh tiến lại gần cô, kéo dây áo cô xuống cắn mạnh vào xương quai xanh của cô khiến cô la toáng lên, Hồng Hân và Biện Liệt đứng ngoài hóng tình hình liền hù hồn! Chủ nhân của họ thật thô bạo, lần đầu con gái người ta, chắc phu nhân của họ liệt giường mất (mới cắn có xương quai xanh làm gì suy diễn dữ dội)

"Đau"- cô mồ mang nói, anh xoa láy vết thương vừa cắn rồi hôn vào cổ cô, rồi từ từ lên đến môi, nụ hôn ướt át kéo dài do men rượu

Từ từ buông cô ra, mắt cô đã phủ màn sương mù, rất quyền rũ, anh không muốn vượt quá giới hạn với cô, anh liền cắt giọng hỏi

"Tôi có thể chứ?"

Huyết Băng suy nghĩ hồi lâu gật đầu, sau đó là những nụ hôn dài từ môi xuống gót chân

Từ nhẹ nhàng đến mãnh liệt, tiếng rên rỉ, thở dốc tràn cả căn phòng, không chỉ thế còn lột ra tận ngoài do chưa khoá trái cửa, khiến người ngoài nghe được liền đỏ mặt. Hân Hân, Hồng Hân, Biện Liệt, Nguyên Tử Phong ban đầu nghe thấy âm thanh đó đã rất sốc liền phóng xe ra ngoài dạo, họ không thể ở đó thêm một giây một phút nào nữa. Họ sẽ phát điên mất

Bên trong căn phòng tân vợ chồng nằm ôm lấy nhau với chiếc chăn đắp ngang người có vẻ hạnh phúc

"Anh thật mạnh bạo, em tinh luôn cả rượu"- Huyết Băng mệt mỏi nói, giọng khàn đi rất nhiều

"Em cũng thích ứng khá tốt sao lại trách anh?"- Quyền Thần Bảo đáp lại rồi véo mũi cô

"Đau em, em vẫn còn mệt"- cô nói rồi nằm lên tay anh ôm anh và dần thiếp đi

"Anh yêu em"- anh nói khẽ rồi ôm cô vào lòng, cùng chìm vào giấc ngủ cùng cô

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Triệu Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Sủng tận trời

Qua ngày hôm sau, ánh nắng len lỏi khép căn phòng. Huyết Băng mở mắt ra nhìn xung quanh đã không còn thấy hình bóng của anh nữa, cô bát giác ngồi dậy, nhưng vì chuyện tối qua nên cô đau cả người. Cố gắng tí nữa cô đứng lên, "" âm" cô ngã xuống một cách đau đớn. Vì quá đau cô ngồi dưới sàn khóc nắc lèn như một đứa trẻ. Quyền Thần Bảo cầm tài liệu từ ngoài cửa bước vào thấy cảnh đó ruột gan nóng bừng lên chạy đến bế cô

"Huyết Băng, có sao không? Em sao vậy? Đau chỗ nào?"- anh lo lắng nhìn cô, đây là lần đầu trong cuộc đời mà ruột gan anh như biến mất

"Hức...hức...đau...không...không đi...đi được"- cô oà khóc lèn, tiếng nắc cào xé tim anh

"Ng...Ngoan đi anh...anh bế em..nín đi"- anh lắp bắp, bình thường anh có bị vậy bao giờ đâu? Mà kệ đi quan tâm con mèo này trước đã

Anh bế cô vào phòng tắm, đặt cô nhẹ nhàng vào bồn tắm, cho ít nước hoa dưỡng thể vào nước ấm rồi anh bỏ ra ngoài không quên nói " Xong thì gọi anh, anh ra ngoài chờ"

Cô nghe vậy chợt bình tĩnh lại, mặt bát giác đỏ lên, sao anh ta lại dịu dàng đến vậy chứ, cô tắm thật sạch sẽ thì cũng đỡ đau một chút. Cô chưa kịp cất giọng thì anh đã bước vào, đôi mắt xám đỏ lạnh lùng nhìn cô rồi bế cô dậy, lấy khăn tắm quấn quanh người cô rồi bế cô ra ngoài

Ti mỉ mặc đồ cho cô, rồi bế cô xuống nhà vào phòng ăn. Anh đi đến đâu người hầu cuối đầu đến đó, Hồng Hi kéo ghế ra cho anh ngồi xuống, anh không đặt Huyết Băng xuống ghế mà trực tiếp để lên đùi mình. Biện Liệt vừa nhìn là đã biết anh sủng cô tận trời rồi

Ai này như trời chòng, vẻ mặt Quyền Thần Bảo lạnh lùng một tia cảm xúc cũng không có, ai này đều đồ mồ hôi bỗng anh nháu thia lên đút đồ ăn cho cô, cô nhận lấy ăn như một đứa trẻ ngoan. Ai này sững sốt về hành động của anh, Huyết Băng vừa ăn vừa chu môi nói

"Anh...em muốn uống nước, với...bỏ em xuống được không?"

"Em đoán xem"- anh đưa nước cho cô rồi nhìn cô với đôi mắt yêu thương nói

"Tên đáng ghét, nhưng ngài vậy em không thoải mái"- cô bát chợt mắng anh, ai này tròn xoe mắt nhìn cô

"Em vừa nói gì?"- anh nhéo mũi cô hỏi

"Em nói anh đáng ghét"- cô đáp lại phòng má lên, anh bật cười

Trời ơi! Nay chủ nhân cười, Nguyên Tử Phong và Hồng Hi tròn tròn mắt

Mắt máu, mắt súc, giật cả mình, đây là chủ nhân của họ đó sao? Trời ơi là trời, chuyện hiếm gặp

"Ô, sao anh cười em?"- cô liếc anh làm vẻ giận dỗi

"Ăn đi em nói nhiều quá rồi đó"- anh nhìn cô rồi đút cô ăn, cô chu môi không chịu ăn anh liền trùng mắt

"Chủ nhân!!! Chủ nhân!! Nguy to rồi"- Biện Liệt từ ngoài chạy vào hốt hoảng nói, Hồng Hi đứng dậy bịt miệng Biện Liệt lại rồi cười

"À...a...iẹn...ày...áp...ấm"- Biện Liệt nói

(Thả ra chuyện này gấp lắm)

Hồng Hi bỏ tay ra Biện Liệt liền thở dốc lấy lại tinh thần rồi anh nói

"Trong công ty của chúng ta đang bị một IT làm rối tung thị trường và chứng khoáng, nó còn đang không ngừng nghỉ lục tung những sấp dữ liệu mà công ty sắp triển khai, hiện giờ tất cả những người thuộc trong hàng ngũ loại bỏ IT đều không ngăn lại được"

"Thì sao?"- Quyền Thần Bảo trừng mắt hỏi lại một câu khiến Biện Liệt như chết đứng bộ anh phạm vào điều đại kị nào của chủ nhân hay sao?

"Chủ nhân, lần này thuộc hạ không đưa đâu, thuộc hạ nói thật đấy, hiện giờ cả Nguyên Tử Phong cũng không thể làm gì IT đó"- Hồng Hi lên tiếng để Biện Liệt không bị chịu phạt

Quyền Thần Bảo vẫn thản nhiên nhìn Huyết Băng đang ngồi uống sữa như một con mèo ngoan, uống xong cô đưa ly không cho anh, anh nhìn cô hài lòng

"Mọi người đang nói đến IT?"- Huyết Băng cất tiếng hỏi

"Vâng, là IT"- Hồng Hi cung kính trả lời lại

"Có kí hiệu gì đặc biệt trong khi nó pha s tập tin không? Ý là một kí hiệu đặc biệt nào đó nhận biết nó là một IT rất đặc biệt á"- Huyết Băng hỏi, Hồng Hi và Biện Liệt cò gắng nhớ lại xem có kí hiệu đặc biệt nào như cô nói không thì đột nhiên Nguyên Tử Phong bước vào trả lời "Có, là chữ HH phía dưới màn hình khi dã phá được một tập tin lớn"

"À..."- Huyết Băng ngân dài tiếng nói, rồi mỉm cười, ai chử người này cô biết, để chẩn IT này chỉ có mình cô làm được thôi

"Lấy máy tính xuống đây"- Quyền Thần Bảo như đọc được suy nghĩ của cô liền ra lệnh cho thuộc hạ đem máy tính xuống, cô quay sang nhìn anh không chớp mắt

"Em không nói nhưng anh biết em cần thứ gì"- Quyền Thần Bảo giải thích thắc mắt của cô một cách nhanh chóng, cô mỉm cười tiếp tục ngồi ăn chiếc bánh kem đang dở trên bàn

Liệu Huyết Băng có giúp được công ty của Quyền Thần Bảo để loại bỏ IT?

End chap

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trium Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 18: Hồng Hân - Hồng Hi

Sau khi máy tính được đem xuống trước mặt Huyết Băng cô nhanh chóng đặt lên đầu truy cập vào trang đang làm loạn những tập tài liệu và hồ sơ đó, dòng chữ IT hiện thẳng lên màn hình màu đen dưới là chữ HH khiến cho Huyết Băng nhéch môi cười, ai cũng bất ngờ với bộ dạng lúc này của cô, không ai còn nhận ra đây là con mèo nhỏ khi nãy ngồi trên đầu Quyền Thần Bảo, mà là một con người khác hoàn toàn

"Em có thể đứng chứ?"- quyền Thần Bảo nghè miệng vào tai cô hỏi, cô không trả lời nhiều chỉ gật đầu một cái nhẹ rồi bàn tay múa trên những con phím một cách điêu luyện, Nguyên Tử Phong chưa từng thấy ai nhấn phím nhanh như vậy, mọi thứ diễn ra trong vòng chớp mắt, đối với anh thì chuyện này không có gì đáng bất ngờ lắm vì từ lâu nǎng lúc của Huyết Băng đã sớm bị anh nhìn ra rõ

"Ayyyy, cho em mượn cái camera để kết nối với bên kia"- Huyết Băng quay sang nhìn anh nói, anh liền ra lệnh cho thuộc hạ đi lấy cho cô

Sau khi kết nối camera vào máy tính thì lại xuất hiện một cô gái đẹp lộng lẫy trên màn hình, người đó thấy Huyết Băng đôi mắt liên loé lên rất vui mừng nung giọng nói vẫn trầm ổn nói

"Thuộc hạ chào chủ nhân"- cô gái bên đầu dây kia cung kính nói ai nǎy đều sững sót nhưng anh thì không như rǎng biết trước được mọi chuyện

"Hồng Hân ai thuê ngươi vào đánh sập mạng lưới của Quyền thị và lục tung dữ liệu?"- Huyết Băng lạnh lùng hỏi, vẻ cao ngạo lập tức xuất hiện một cách nhanh chóng

"Chủ nhân thứ tội, là Hồng Hi sai không biết hỏi ý của người mà đã tự ý ra quyết định giúp đỡ hắn ta, thuộc hạ biết sai rồi"- cô gái đó cuối đầu nói

"Ngày mai lúc 9h sáng đến dinh thự Quyền gia gặp ta, nhớ rõ nha Hồng Hân đúng giờ cho ta không thì người biết hậu quả rồi đó- Huyết Băng trưng mắt đầy đáng sợ khiến co Biện Liệt nỗi hết cả da lén, lần đầu tiên mà ánh mắt của một cô gái mà gây ra những con ón lạnh như vậy đến cho mọi người, người con gái này quả thật là không bình thường

"Vâng chủ nhân"- cô gái có tên Hồng Hân kia cung kính nói rồi tắt máy

"Haizzz xong rồi đó, chuyện này dễ không có gì là quá khó khăn cả"- cô nói, Hồng Hi, Nguyên Tử Phong, Biện Liệt mở to mắt nhìn cô như vậy mà dễ ư?

"Nói cho Hồng Hi biết Hồng Hân là ai đi" Quyền Thần Bảo nói, cô quay sang nhìn anh chớp chớp đôi mắt tím

"Thật sự muốn nói?"- cô hỏi ngược lại anh

"Đúng"- anh tra lời cộc loccs

"Muốn thì tự nói đi chứ mắc gì em phải nói "- cô trả lời lại anh, anh quay sang nhìn cô rồi trưng mắt

"Em có nói không thì bảo?"- anh gằn giọng hỏi cô làn nữa

"Nói thì nói anh làm gì mà hung dữ vậy"- cô bối rối anh liên nhéo má cô một cách mạnh tay

"Hồng Hi, Hồng Hân là chị gái cô. Trong một cuộc chiến xaye ra giữa các gia tộc thì gia tộc của cô bị tiêu diệt vì để bảo vệ cho cô và chị gái mình, cha

hai người đã gửi cô cho gia tộc họ Quyền còn chị gái cô được gửi đến gia đình họ Thần, trước khi mất cha mẹ cô dặn dò là các cô không được báo thù cho gia tộc mà hãy ngoan ngoãn làm người cận kề bên bà họ Quyền và Thần"- cô nói, Hồng Hân như khong tin vào tai mình, cô gái kia là chị của cô sao? Gia tộc gì chứ, rõ ràng chủ nhân nói là cha mẹ đã gửi cô vào để học hỏi. Không lẽ cha mẹ đó chính là cha mẹ nuôi? Cô uy nghĩ rồi chạy đi Biện Liệt liền chạy theo

"Nguyên Tử Phong mau đi xem họ như thế nào"- Huyết Băng nói, cậu ta liền rời đi

"Anh thấy họ như thế nào có giống nhau không?" - Huyết Băng quay lên hỏi Quyền Thần Bảo

"Giống một chút"- anh qua loa trả lời

"Hồng Hân rất đẹp đúng không?"- cô một lần nữa hỏi anh

"Không quan tâm cho lắm, với em đừng hỏi những câu ngốc nghênh như vậy đi, anh chỉ có mình em nên những nhan sắc ngoài kia đối với anh là rất tầm thường đều thua em"- anh không nhìn cô nói, mặt cô bất giác ửng hồng, cái tên đáng ghét này thật là

"Giờ thì anh phải đến công ty, em ở nhà ngủ thêm chút rồi về nhà ba mẹ chơi đi, tối về cũng được"- anh nói rồi bế cô về phòng, cô mỉm cười nhìn anh

End chap

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Triệu Mafia* được tải miễn phí tại [vWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](#).

Chương 19: Huyết Băng đã đi đâu?

Quyền Thần Bảo lấy xe rời đi, cô nằm trên phòng chán nản nhìn xung quanh, dinh thự này rất rộng nhưng lại không có gì để chơi, khác với Thần gia, mọi thứ trong Thần gia tuy nhỏ nhưng lại có rất nhiều chuyện thú vị

Cô đi thay một chiếc váy màu trắng cột tóc đuôi ngựa trong cô không những dễ thương mà còn năng động, mang giày vào rồi cô di chuyển quanh vòng người hào hứng sét bên cô không rời còn có cả vệ sĩ riêng của Quyền Thần Bảo nữa, ý như rằng cô bị giam lỏng, còn cô thì cô lại không thích như thế cô muốn làm một người thật tự do, cô quay sang nhìn bọn họ

"Các người có thể lui ra, ta không thích bị bám đuôi, các người không là gì với ta đâu, Biện Liệt từng bị trọng thương khi đánh nhau với ta, các người thì nhảm nhè gì? Mau lui ra"- những câu đầu cô đều rất nhẹ nhàng, câu sau cô quát, ánh mắt thật đáng sợ họ chạy đi hết không còn một ai ở đó nữa

Cô mừng thầm trong lòng, nếu lời nói cô lạnh lùng như vậy mà đuổi họ đi được thì tốt biết mấy, giờ thì cô di chuyển quanh khu vườn rộng thì nhìn thấy một đứa bé ngồi trên xích đu, trước giờ cô chưa từng nghe bên trong dinh thự này có con nít

"Bé ơi, lại đây chị nói này"- cô nhẹ nhàng gọi đứa bé, đứa bé chậm chạp đi lại phía cô đôi mắt xám đỏ nhìn vào cô bất giác làm cô rung mình

"Cô là vợ của anh hai?"- đứa bé hỏi

"Anh...anh hai sao? Không lẽ em là..."- cô lắp bắp hỏi

"Tôi đã chết, tôi tên Quyền Thần Hy"- cô gái đó nói, cô như muốn hé lèn khi nghe cô ta nói, cô gái đó nhanh như chớp bịt miệng cô lại

"Chỉ cần chị ngoan ngoãn tôi sẽ thả chị ra, bây giờ thì nghe lời tôi chị phải đi lên phòng phía cuối tầng 3 đi vào đó với một ngọn nến và đọc tên tôi thật lớn"- cô gái đó nói rồi biến mất, cô bình tĩnh lại rồi đi từ từ từng bước đến tầng 3 căn phòng cuối cùng

Cầm ngọn nến trên tay mà cứ run bần bật, vào phòng cô gọi lớn tên cô gái đó "Quyền Thần Hy"

Lập tức cô gái đó hiện ra, căn phòng bật đèn sáng lên, cô gái xinh đẹp hiện ra không còn là một cô bé nữa mà là một cô gái thật xinh đẹp, đôi mắt xám đỏ khiến cô không thể nhầm lẫn

"Chị đâu, xin lỗi vì làm chị sợ nhưng tôi thật sự rất buồn chán, hiếm khi có người đến sau khu vườn đó thăm tôi vì chị cũng là vợ anh trai nên tôi cũng không lo lắng là chị sẽ đôn lung tung về tôi"- Thần Hy nhẹ nhàng nói cô gật đầu

"Thế cô muốn nói gì với tôi?"- Huyết Băng hỏi lại, cô gái đầy chiếc ghế lại cho cô ngồi

"Anh hai tôi không còn đến thăm tôi nữa và cũng giam lỏng tôi ở đây và không còn muốn tôi xuất hiện quanh dinh thự"- Thần Hy buồn bực nói

"Tại sao? Cô đi xung quanh thì đã sao? Tại sao lại giam lỏng cô? Vì điều gì?"- Huyết Băng thắc mắc hỏi Thần Hy

"Vì sợ tôi làm ảnh hưởng đến những dự kiến của anh ấy, tôi là một con người độc đoán, anh ấy tàn nhẫn thế nào ai cũng biết còn tôi thì hon như thế nữa, chỉ có biết vì sao không? Vì nói tôi chết thì cũng không đúng vì tôi đã là một con ác quỷ rồi, sức mạnh khác người, chỉ cần tôi liếc người khác hi họ cũng đều chết, vì đôi mắt xám đỗ này"- Thần Hy nói, cô ngạc nhiên, là một con quỷ sao? Sao những chuyện này lạ vậy, đều như một cuốn tiểu thuyết ấy

"Cô và anh ấy tại sao lại ít nói chuyện? Tôi và mọi người ngoài kia chưa từng nghe anh ấy nói rằng anh ấy có em gái, chúng tôi chỉ biết anh ấy là một người có danh tiếng từ trước đến giờ, đâu là từ lúc anh ấy 15 tuổi ấy"- Huyết Băng nói

"Năm 15 tuổi là năm thời kì oanh liệt của anh hai cung là năm tôi chết"- Thần Hy nói

"Vậy khi nãy cô nói cô không chết là như thế nào? Cô làm tôi khó hiểu quá"- cô như không hiểu chuyện mà Thần Hy đề cập đến là chuyện gì

"Tức là năm tôi 10 tuổi thì tôi đã chết, mà năm 12 tuổi thì tôi sống lại bởi một chất hoá học đến giờ cũng chưa biết tên, tôi có hình dạng nhất định nhưng lại như không khí, thuộc nửa người nửa ma"- Thần Hy đáp lại

"Nói chung là chuyện của cô phức tạp quá, không thể nào hiểu nhiều hơn"- Huyết Băng nhún vai bất đắc dĩ nói

Rồi thì cô và Thần Hy nói chuyện đến tận tối khuya, Quyền Thần Bảo về không thấy vợ mình liền sai người lục tung thành phố, lục tung dinh thự để kiếm cô, nhưng không tìm ra

"Các người canh chừng phu nhân thênaof mà đê cô áy biến mất?"- Hân Hân hỏi những người làm bằng một chất giọng lạnh đến thấu xương

"Ch..chúng tôi có đi theo phu nhân nhưng mà cô áy quá chúng tôi bắt chừng tôi rồi di lúc áu chúng tôi rất sợ liền chạy đi hết, không dám ở lại, điều cuối tôi thấy là cô áy đi ra phía sau vườn rồi biến mất"- người làm hốt hoảng nói

"Phía sau vườn à? Các nguoic chắc chứ?"- Hân Hân cố gắng hỏi kĩ lại một lần nữa xem có đúng như những gì cô đang nghĩ là liên quan đến Thần Hy

"Đã chắc...chắc mà"- đám người hồn luồng cuồng trả lời

Hân Hân đi đến phòng Quyền Thần Bảo thì thấy anh đang ngồi nhắm mắt suy nghĩ một thứ gì đó rất sâu xa o căt giọng

"Chủ nhân, có người trông thấy phu nhân đi về phía sau khu vườn rồi biến mất"

"Theo ta cảm nhận Huyết Băng không hề đi được đến chỗ của Thần Hy, với Thần Hy cũng bị ta giam lỏng, không thể thoát ra để lôi kéo Huyết Băng đến choi với con bé"- anh liền nói, Hân Hân ngồi suy ngẫm vậy cuối cùng phu nhân đi đâu?

"Rốt cục thì Huyết Băng đã đi đâu mà trên khắp thế giới đều không kiếm được cô ấy?"- Quyền Thần Bảo nắm tay vào tường tức giận

End chap

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 20: Trốn kĩ quá nhỉ?

Quyền Thần Bảo tay nắm chặt ly rượu không ngừng suy nghĩ tại sao Huyết Băng có thể biến mất như vậy được. Anh đứng lên đi xuống sảnh, gương mặt lạnh không thể lạnh hơn, chẳng dâng sát khí.

"Chủ nhân, hay là chúng ta đi lên tầng 3 đi nhõ đâu Thần Hy tiêu thư lại đang tâm sự cùng phu nhân trên đó?"- Nguyên Tử Phong nói khuôn mặt cũng cǎng thẳng không kém

"Đúng đó chủ nhân nhõ đâu Thần Hy tiêu thư trong lúc quá buồn chán đã đi tìm người bạn nhưng vô tình thấy phu nhân nên đã cùng nhau đi lên tầng 3"- Biện Liệt suy diễn một điều mà ai cũng nghĩ là đúng

"Chủ nhân, có người trông thấy phu nhân đã lên xe về nhà mẹ đẻ của mình rồi, nghe đâu đi chung với Thần lão đại"- Hân Hân nói, vẻ mặt Quyền Thần Bảo giãn ra đôi chút, tại sao nãy giờ anh chỉ bỏ sót mỗi Thần già là chưa tìm kiếm nhỉ?

"Cùng ta đến Thần già đón phu nhân về"- anh đứng lên nói rồi bước đi, "cô vợ nhõ à em làm tim tôi sắp không đẹp được rồi"

Tại phòng của Thần Hy

"Chị à, chị nãn nỉ anh hai thả em ra đii, chị à"- Thần Hy quấn lấy người cô không chịu buông

"Chị sẽ có...sẽ có a ~~~"- Huyết Băng cười nói, thật ra sau khi nói chuyện với Thần Hy thì phát hiện rằng cô bé rất hiền chỉ vì bị nhốt mà sinh ra buồn

chán

"Chị đâu à, chị xinh đẹp như vậy sao lại cưới phái ác ma nhà em vậy? "- Thần Hy hỏi, miệng nhoẻn cười

"Nhưng em phải biết rằng ác ma nhà em cũng rất đẹp hahaa"- Huyết Băng nói xong thì cười rộ lên, Thần Hy vì thế mà cũng cười theo

"Chị à, em muốn đi chơi"- Thần Hy làm mặt cún nhìn Huyết Băng

Huyết Băng nhìn Thần Hy một lúc rồi mỉm cười, xoa đầu cô bé

"Chị sẽ nói Thần Bảo ah"

Cô bé vui vẻ nhảy lên, nụ cười như đèn tặn mang tai

Xe Quyền Thần Bảo di chuyển đến biệt thự nhà họ Thần hán đeo kính râm để che đi sự lo lắng trong đôi mắt của mình, hán bước vào nhà

"Huyết Băng có về đây không?"- giọng nói cực kì băng lãnh đến đáng sợ vang lên quẩn già run run

"Dạ...dạ thưa cậu là không. Ông bà chủ đi vắng nhà rồi...chỉ có thân già tôi ở nhà nếu cô chủ có về thì chúng tôi đã gọi điện cho quản gia bên nhà cậu rồi"- quản gia trả lời một cách cung kính và lời nói rất đáng tin cậy

"Chết tiệt! Thê Huyết Băng đi đâu?"- Quyền Thần Bảo tức giận nói lớn rồi trở ra xe

"Chủ nhân, hay chúng ta cứ thử lên phòng Thần Hy tiêu thư xem nhiều khi phu nhân ở đó thì sao?"- Hân Hân vừa lái xe vừa nói

Quyền Thần Bảo ngồi suy nghĩ một lúc thật lâu rồi nói "về dinh thự"

Chiếc xe phóng nhanh trên đoạn đường khiến ai nấy đều sợ hãi, Quyền Thần Bảo mới sáng sớm đã lượn lờ đi quanh thành phố như vậy sắp có chuyện lớn rồi

Tại dinh thự Quyền gia

Hán nhanh chóng bước xuống xe bước chân dài hơn bình thường đi đến phía sau vườn rồi biến mất, Nguyên Tử Phong đứng canh lấy điện thoại ra gọi cho ai đó

"Tôi, Nguyên Tử Phong đây. Lô hàng từ Sing đến Mexico ngày mai sẽ nhập cảng. Mau chuẩn bị lấy hàng đi"

Hán thoắt đã đi đến trước cửa phòng của Thần Hy tiếng vui vẻ cười đùa khiến mặt hán đã đen rồi còn đen hơn, cửa phòng mở ra hình ảnh hai cô gái đang cầm hoa vào bình cả những món đồ chơi thì cũng từ lung tung

"Huyết Băng, Thần Hy trốn kín quá nhỉ nhưng tiếc trò chơi trốn tìm này anh tìm thấy hai người rồi"- Quyền Thần Bảo lên tiếng mọi tiếng cười nói đều trở thành một khoảng không gian im lặng đến nghẹt thở, cả hai quay đầu về phía sau thì thấy anh đang dựa lưng vào tường đôi mắt đầy sự lạnh lùng

"Hello...anh hai"- Thần Hy nhoẻn miệng cười tươi

"Buổi sáng vui vẻ nha anh"- Huyết Băng quay sang cười trù

"Tôi đi tìm em, em rảnh rồi ngồi đây chào buổi sáng tôi sao?"- đôi mắt hán hiện lên tia giận dữ Huyết Băng thoáng giật mình cô quên mất là chưa nói hán nghe việc cô đi tìm Thần Hy

"Chỉ là em mòi chị đâu lên đây chơi thôi mà anh đâu cần thái quá như vậy"- Thần Hy trè mồi rồi đi lại phía anh hai mình

"Nhưng quan trọng là đi không báo"- hán vừa dứt câu nói Huyết Băng lập tức lạnh sống lưng

"Aigoo sợ ai khênh chị đâu đi à...liuliu nay anh hai biết yêu biết sợ mất kia"- Thần Hy nhảy cao lên chọc Quyền Thần Bảo khiến mặt hán đen lại

"Em có tin...anh nhốt em vào bình ngọc đen không?"- hán hăm dọa em gái mình

"No no, như vậy không phải là trẻ ngoan"- Thần Hy khoanh tay lắc đầu

"Anh đưa Huyết Băng về em ở đây đi, hôm nào rảnh anh đưa Huyết Băng đến chơi với em"- Thần Bảo nắm tay Huyết Băng đang ngắn ngòi đó

"Nhớ đó bái baiiii"- Thần Hy mỉm cười nói rồi biến mất

Sau khi Thần Hy biến mất hán nhìn cô hờ lạnh một cái rồi nói

"Huyết Băng, em sắp toi đòn với anh rồi"

Sau câu nói là hắn bê cô lên đi xuống nhà, cô vẫn chưa tiêu hóa hết lời nói của hắn. Đến lúc hiểu ra rồi thì muộn rồi

End chap

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trium Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.